

VI. évfolyam 3. sz.

2012. Szeptember

EVANGÉLIKUS ÚJSÁG EVANJELICKÉ LISTY

A Tótkomlói Evangélikus Egyházközség lapja

Časopis Evanjelického cirkevného zboru v Slovenskom Komlóši

„Aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet bőven is arat.”

2 Kor 9,6

Kedves Testvérek!

Mt 25, 14-30

Abban az időben, amikor Jézus ezt a példázatot mondta, az emberek többségének nem volt lehetősége anyagi dolgok tervezésére. Ugyanis többnyire olyan szegények voltak, hogy egyik napról a másikra éltek. Csak néhány gazdagabb család engedhette meg magának azt, hogy tervezhessen.

Ez a mai történet egy ilyen családban játszódik.

A gazda behívja az alkalmazottai közül a vezetőket, és szétosztja közöttük a vagyont. A példázatban szereplő egy, két vagy öt talentum nem soknak tűnik, de ha tudjuk az értékét már egyből másként nézünk rá. (1 talentum 15 év munkadíját jelentette.)

A gazda részéről tapasztalhatjuk a maximális bizalmat, hiszen azoknak az embereknek adta, akik nála dolgoztak, akik ismerték őt, akik ismerték a gondolkodását az elvárásait, tehát mondhatjuk tiszta sor, nincs benne meglepetés. Sőt, nem csak egy egyszerű lehetőséget ad nekik, hanem egy új életlehetőséget, ez mindannyiuk számára rendkívüli helyzet. Mondhatni a nagy lehetőség. Eddig a gazda utasításait követték, de most a saját bölcsességükön, kreativitásukon, saját vállalkozó kedvükön van a sor. Most a gazda vagyont megkapva, nemcsak anyagi vagyont, de óriási szabadságot is kaptak a vállalkozáshoz. Az első szolga megérzi a nagy lehetőséget, azonnal reagál, nem akarja kihagyni élete nagy lehetőségét.

Ennek az embernek a példáján Jézus azt akarja megmutatni, hogyan tesz az, akinek Isten lehetőséget ad, és ő azt megfogadja, megszívleli.

Mindannyian tudjuk, hogy a Teremtő Isten mindenkit ellátott sok sok talentummal. Ez a történet nem arról szól, hogy valaki kap a másik pedig nem, hanem arról, hogy mindenki részesül ajándékban.

Kedves Testvérem! Nyilvánvaló tehát, hogy talentumot mindannyian kapunk az Úr Istentől. Persze kritizálhatom, hogy nekem csak ennyi és csak ilyen jutott, lehetek

irigy a másikra. De tudnom kell, hogy az ajándékok felől nem mi döntünk. Ő tudja, hogy mi miért van. Nem kell ezek a dolgok felett aggódnunk, nem kell irigynek lennünk. Annak kell örülnünk, hogy mindannyian az Ő áldásával élhetjük életünket. Éppen ezért fontos jézusi tanítás, hogy ne tegyük azt, ami az embert tönkretesz. A Teremtő Isten azt szeretné, hogy az Ő általa adott talentumokkal gazdagodjon az életünk, hogy azokat jól kihasználjuk, a magunk és közösségünk gazdagodására, bővülésére. Mi pedig ahelyett, hogy benne teljesebben ki, inkább a félelmeink miatt elfordulunk

az Istentől, és a saját utunkat akarjuk járni. Elássuk a kapott talentumot, de azzal semmit nem érünk el. Sőt számomra a legmeglepőbb fordulat a történetben az, hogy a szolgát az úr nem azért ítéli el, mert valamilyen rosszul tett, hanem azért, mert nem tett semmit. A bűn ebben az esetben a téltlenség, a hozzá nem értés és a tehetetlenség. Az Isten látja a szándékot, hogy mi az oka a talentum elásásának. Félelem, önsajnálát, lustaság... A Teremtő Isten ezen az ígén keresztül is felhívja a figyelmün-

ket arra, hogyha ilyet tapasztalunk az életünkben akkor még ma határozzuk el azt, hogy elindulunk a változás útján, hogy megpróbálunk minden lehetőséget kihasználni arra, hogy az adott talentumaink szerint éljünk. Fontos eljutni addig a felismerésig, hogy tudjam, az életem közeledjen Isten akaratához. A mi életünk az egyetlen lehetőség abban, hogy hogyan lehet csökkenteni a különbséget a között, hogy mi az, ami van, és mi az, ami lehetne?

Isten ígéretéből tudhatom, hogy nincs késő, még ma is elhatározhatom magam abban, hogy megváltoztatom az életem. Ma is dönthetek arról, hogy elkezdem használni a talentumaimat a szolgálatra, Isten dicsőségére. Hiszen Isten országába investálni, a legnagyobb lehetőség, életünk nagy lehetősége, amit bármikor is kaphattunk. Használjuk ki! Ámen!

Szpisák Attila

KÁZEN

Milé sestry a bratia v Kristu Pánu!

Matúš 25, 14-30

V čase, keď Ježiš rozprával toto podobenstvo, veľká väčšina ľudí nemohla vo finančnej oblasti veľa plánovať. Nemali totiž takmer žiaden kapitál žili zo dňa na deň. Mať nazhromaždené financie bolo výsadou niekoľkých bohatých rodín. Toto je príbeh jednej z nich.

Pán si volá svojich troch kľúčových zamestnancov a odovzdá im celý majetok. Hoci sa nám skromné číselky päť, dva a jeden talent nezdarujú veľkým majetkom, v skutočnosti jeden talent bola suma peňazí, ktorá mala hodnotu platu za pätnásť rokov. Z jeho strany to bol čin veľkej dôvery a štedrosti. Pán dáva týmto pracovníkom životnú šancu. Je to kľúčový okamih pre každého z nich. Doteraz pravdepodobne museli slepo plniť príkazy, ich životy boli stereotypné, ale teraz im pán zveril veľkú časť svojho majetku a dostali slobodu s ním podnikat'. Prvý sluha si túto neopakovateľnú príležitosť uvedomuje, preto reaguje hneď. Hneď odchádza, pretože nechce premeškať svoju životnú šancu. Ježiš nám na príklade tohto človeka hovorí, že takto koná ten, kto pochopil, čo mu Boh ponúka. Milé sestry a bratia, každý osobne si musíme uvedomiť, že Pán Boh zveril svoj majetok tebe aj mne. Každý dostáva dar. Tento príbeh nie je o tom, že jedni sú obdarovaní a druhí nie. Všetkých nás Boh povoláva. Pre mňa aj pre teba Pán vybral dar. Mój dar sa mi samozrejme nemusí páčiť, môžem nad ním nevďačne ohrňať nosom. Môžem túžiť po tom, čo patrí druhému, ale je to úplne zbytočné. Nikto o svojom obdarovaní nerozhoduje sám. Nemôžem si vybrať svoje určujúce gény, nemôžem si vybrať svoju rodinu. Pán Boh je ten, kto dáva, a všetko, čo nám dá, alebo nedá, má svoj zmysel. Vie, prečo to máme, alebo nemáme. Naša myseľ, schopnosti, duchovné dary, telo, peniaze, vôľa. Toto všetko môžeme dosadiť zaslovo talent. Dobrou správou je, že nikto z nás neobišiel naprázdno. V tomto podobenstve sú dve dôležité premenné: rôzne sumy a spôsob, ako na úlohu reagujú. Myslím, že Ježiš opisuje život tak, ako ho zažívame aj my. Jedni sú nadaní tak viditeľne, že sú za to oslavovaní už tu na tomto svete. Iní sú obdarení spôsobom, ktorý zostáva nepovšimnutý. To, na čom najviac záleží nie je množstvo obdarovania. O mnoho viac záleží na postoji k tomu, čo mi bolo darované. To, či som človek päťtalentový, dvojtalentový alebo jednotalentový nie je to najdôležitejšie. Nemusí ma trápiť, že iný má viac. Boh ma obdaroval tak, aby som mohol žiť požehnaný život. Pozrime sa teraz ako konal ten posledný (jednotalentový) sluha. Ten vykopal jamu a svoj talent zakopal. PREČO TO UROBIL? Je zaujímavé, že to urobil práve muž, ktorý dostal len jeden talent. Možno sa pri porovnaní svojho talentu s viacerými talentami ostatných sluhov cítil byť menejcenným. Porovnávanie je jedným z dôvodov, prečo zakopávame svoje talenty. Ak máme viac ako iní, vedie k pýche a k nadradenosti a keď sa porovnávam s tým, kto má viac

vedie ma to k trápeniu a k závidia. Vždy to zničí našu schopnosť využívať svoj dar. Porovnávanie nám zakrýva oči, a vedie nás aj k nevďačnosti zato, čo mi Boh dal. Milá sestra, milý brat, možno sa aj my s niekým porovnávame v oblasti nášho fyzického vzhľadu, inteligencie, vzťahov, úspechov alebo temperamentu... Nerobme to, pretože to človeka vždy ničí. Boh chce, aby sme si všimli svoj dar, ktorý nám náš nebeský Otec dal. Chce, aby sme ho rozvíjali, oceňovali a tešili sa z neho. Pán darov je múdрым Pánom. Zveril nám náš dar, aby sme si mohli naplniť účel pre ktorý sme boli stvorení.

Keď sa náš Pán vráti nebude sa nás pýtať: Prečo si nerozvíjal dary niekoho iného. Čo si urobil s tým, čo si nemal??? No určite sa nás spýta: Čo si urobil s tým, čo si mal??? Nezabúdajme na to, že Pán darov sa raz vráti. My ľudia máme v sebe taký zvláštny sklon myslieť si, že sa nám nakoniec predsa len podarí vykrútiť sa zo zodpovednosti za svoje skutky. Boh si však nenechá ujsť príležitosť položiť nám vyššie spomenutú otázku. A porovnávanie nie je určite tou vhodnou výhovorkou pred Bohom.

Ten posledný sluha však svoju pasivitu odôvodňuje inak: verš 24, 25...Bál som sa, preto som išiel a skryl som tvoj talent do zeme. Strach v ľuďoch spôsobuje, že zakopávajú poklad, ktorý im dal Boh. Predstavme si, že naši futbalisti postúpia na MS, ale oni by si zo strachu z prehry povedali: my tam radšej nejdeme. Pôjdeme inokedy. Snáď bude ešte príležitosť. Takto sa často správame my. So strachu neposlúchneme volanie nášho majstra. Inokedy zo strachu hovoríme polopravdy - teda klamstvá. Bojíme sa, čo sa stane, ak povieme pravdu. A tak strach nás doháňa ku klamstvu. A nie je to len klamstvo. Napr.: Keď ľudia klebetia, pridám sa k nim, aj keď viem, že to nie je správne, len aby som neostal bokom. Hromadíme si majetky, pretože sa bojíme neistoty. Pochlebujeme niekomu, pretože sa bojíme, že ak to nebudeme robiť, stratíme jeho priazeň. Strach spôsobil, že Izraelci na púšti opovrhli Božím vedením a dožadovali sa návratu do Egypta. Peter zo strachu 3x zaprel svojho majstra. V pozadí mnohých hriechov nájdeme strach. Bojím sa, že ak to risknem a spoľahnem sa na Boha, že sa o mňa nepostarajú. A tak radšej idem po svojich cestách. Aj tento tretí sluha sa vyhovára na strach. Strach však nie je dostatočným ospravedlnením zakopaného talentu. Pre mňa asi najprekvapujúcejším momentom tohto podobenstva je skutočnosť, že sluha je odsúdený nie za to, že by urobil niečo zlé, ale za to, že neurobil nič. Nič neukradol, nespreneveril ani nikoho nepodviedol. „IBA“ zakopal svoj dar. Hriechom je tiež neurobiť nič, neísť do rizika. Boh berie veľmi vážne to, ak zakopeme dar, ktorý nám On dal, aby sme ho využili. Zo strachu, zo sebaľútosti alebo z lenivosti... Ak vo svojom živote vidíme veľa vecí a darov zakopaných, či už

zo strachu alebo preto, že sa nám zdá, že sú v porovnaní s talentami iných nepoužiteľné, alebo z pohodlnosti, ani dnes nie je neskoro. Vyznajme to dnes pred Bohom ako hriech a prosme Ho o zmenu. Napokon si trochu precvičme predstavivosť. Predstavme si, že náš život skončil a nás privedú do malej miestnosti. Sú v nej dve kreslá a videoprehrávač. Do jedného si sadneme ty a do druhého Boh. Vloží do prehrávača kazetu s našim menom a s názvom - Čo mohlo byť - a zrazu uvidíme hlboké rozhovory, ktoré sme však nikdy nevedli, odvážne modlitby, ktoré sme sa však nikdy nemodlili, úspechy, ktoré sa nikdy neuskutočnili, pretože sme mali strach podstúpiť to riziko.

Zrazu môžeme vidieť, čo Boh mohol urobiť s našimi peniazmi, ak by sme mu dôverovali a boli sme štedrý. Čo všetko mohol urobiť s našim nadaním, ak by sme ho nezakopali. Čo mohol urobiť Boh s našim charakterom,

Újra szeptember, indul a mandula...

Véget ért a nyár, a pihenés, a relaxáció ideje, újra kezdődik a munkaperiódusunk következő időszaka.

Ilyenkor sokan szomorúak, mert nem érzik magukat elég erősnek ahhoz, hogy aktívan folytassák, megélik az elkövetkező napokat. Az egyházi esztendő periódusai szerint az elmúlt időszak a hit, az elmélkedés ideje volt. Valószínűleg ismerjük Mária és Márta történetét. Tudjuk, Jézus számára a hallgató, figyelő mentalitás volt az előnyösebb.

A most következő időszakunk pedig a hálaadás ideje. Az ajándékok feletti öröm. Alkalmunk volt megköszönni, a Teremtő Istennek, hálát adni a nyári örömekért, a táborokért, majd a kenyérért. Később, ősszel hálát adhatunk mindazért, ami ebben az évben megteremtett, mindazért, ami a teremtett világban körbevesz minket.

Erős vár a mi Istenünk! - hangzik a magyarországi evangélikusság köszöntése, mely fontos erősítés, fontos hitvallás mindannyiunk részéről. Kívánom mindannyiunknak, hogy ne csak mondjuk, hanem higgyük is el, amit mondunk. Igazán érezzük meg azt, hogy nekünk erős Istenünk van, aki képes minket vezetni, aki képes nekünk erőt adni, aki képes minket lelkesíteni. Ezért szervezzük újra Isten népet, ezért kínáljuk mindenkinek az egyházközség őszi és téli programjait. Éljük velük, látogassuk őket. Erős vár a mi Istenünk! Viszont látásra programjainkon!

Szpisák Attila

ak by sme sa boli odvážili vyznať svoj hriech. Takto by sme mohli pokračovať ďalej. Ja však dúfam, že nám Boh nedá nikdy zhladnúť takýto film, pretože mňa osobne by určite zničil.

Jedno však viem, chcem, aby sa môj život čo najviac priblížil k tomu, čo Boh so mnou zamýšľal. Náš život je jediná šanca ako čo najviac znížiť ten rozdiel medzi tým, čo bude a tým, čo by mohlo byť. A viem, že určite nie je neskoro, pretože máme dnešný deň. Dnes môžeme s Božou pomocou zmeniť svoj postoj - ďakovať za to, čo som od Boha dostal. Dnes je čas urobiť rozhodnutie - rozvíjať svoje dary a venovať ich v službe Bohu. Totiž investovať do Božieho kráľovstva dary, ktoré sme od Boha dostali, je tá najväčšia príležitosť, akú kedy budeme mať. Využime ju. Amen!

Attila Szpisák

Juraj Dolnozemský Őrizzük a szavak tisztaságát

*Megértést boldogságot keresve
reményben bizakodva
éljünk!*

*Nyitott szemmel járjunk
ne féljünk!*

*Hit vezérelje
minden léptünket utunkat*

*Jézuson keresztül
az Úrban - bízzunk!*

Csalódás nem érhet!

*Hisz nemzedékek
itt lelték meg
a szeretet
mindenek feletti erejét!*

*... és ehették
élethez
a megbékélés
kenyerét!*

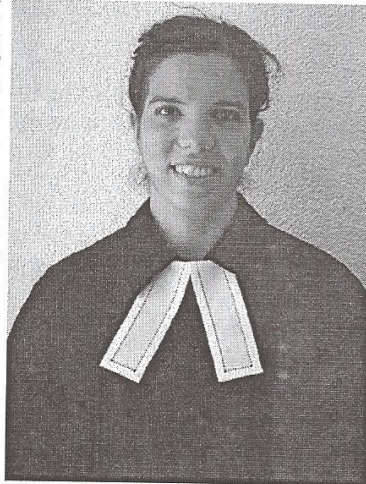
Tótkomlós, 2012. augusztus

ÚJ EMBER A FEDÉLZETEN...

Mohácsi születésű vagyok, ott is nőttem fel. Keresztényen nevelésben részesültem, családom a mohácsi evangélikus gyülekezet életében mindig aktívan részt vett. Én magam kisgyermekként szorgalmasan jártam hittanórákra, majd a konfirmációs oktatás alkalmaira. S a konfirmáció után sem maradtam ki a gyülekezetből, mindig szívesen vettem részt az ifjúsági találkozóinkon, mentem nyári táborainkba.

Az érettségi évében még elég bizonytalan voltam a továbbtanulás kérdésében. Mindig foglalkoztatott a lelkészi hivatás, de nem éreztem igazán elhivatottnak magam rá. A középiskola elvégzése után még két évet Mohácson töltöttem, pénzügyi és számviteli ügyintézőt tanultam. Ebben az időben kaptam elhívásomat a lelkészi szolgálatra. Ezek után, 2004. szeptemberében kezdtem meg tanulmányaimat az Evangélikus Hittudományi Egyetemen.

Az elméleti oktatás öt esztendeje után a hatodik, gyakorlati évet a Dombóvár-Kaposszekcső-Csikóstóttós Társult Evangélikus Egyházközségben töltöttem.

2010. július 10-én Mohácson avatott lelkésszé a Déli Evangélikus Egyházkerület püspöke, Gáncs Péter. Szolgálatomat az év augusztus 1-jével kezdtem meg a Pécsi Evangélikus Egyházközségben, mint a gyülekezet beosztott lelkésze. Szolgálatomhoz hozzá tartozott a pogányi Baldauf Gusztáv Evangélikus Szeretetotthonban végzett otthonlelkészi munka is.

A két év pécsi szolgálat után idén augusztus 15-től püspökünk a tótkomlói gyülekezetbe küldött ki. Örömmel és kíváncsisággal indulok az országnak számomra ismeretlen területére, bízva abban, hogy a már ismerős szolgálatban megállom a helyem.

Unyi Anikó

RALI A MÉRLEGEN

Sokat gondolkodtam a nyáron, hogy mi az, ami motiválja az embereket arra, hogy szabadidejük nagy részét, saját pénzük további jelentős részét ilyen lehetőségre, a versengés motorizált formájára fordítsák.

Azt gondolom, hogy ezt innen a papírt kézben tartva csak az érti meg, akit már megcsapott a kipufogó szaga, az égett gumi, a motor szaga és mindez lelkesítette őt. Akit elkapott a száguldás szele, akit a feldübörgő löerők már tovább vittek. Úgy tűnik Komlóson évente alkalmunk lehet arra, hogy mi is bepillantassunk ebbe a furcsa, idegen világba. Talán sokszor értetlenkedve, magunkban belül szurkolva a versenyzőknek. Ez a rali nem a nagy szponzorok által futtatott, tv-ben folyton szereplő sporthírek egyike. Ez egy vidéki rajongókból álló közösség rendszeres találkozója, hiszen ezek a versenyek kisebb településeken is megrendeződnek.

Itt nem is a pompa, a csillogás, az új fejlesztések a cél, hanem ki-ki számára elérhető vasparipákon való száguldás lehetősége.

Az ez évi rali azonban Komlóson egy kicsit más volt. A célok nemesedtek, a vasparipák megzabolázói képesek voltak felülkerekedni a verseny mámorító örömen és odafigyelni embertársaikra is. Olyan embertársakra, akiknek nemhogy a száguldás nem adatott meg, de sajnos az élet-

körülményeik, élet lehetőségeik is korlátozottak. Amikor ezeket a sorokat papírra vettem, az egyik fiatal támogatott ifjú hölgy, édesanya, feleség már sajnos nem él. Őt nagyon hamar felemészttette a betegség, majd elragadta a halál. Ő már sajnos nincs közöttünk. Azonban az ő halála is csak emeli a rali versenyzők elhivatottságát a segítségre, a másik ember felé való odafordulásra.

Hála és köszönet illeti őket továbbra is szándékaikért, megmozdulásukért. Isten adja, hogy jövőre is találkozhasunk velük ebben a formában, megerősödvé ezévi elhatározásukban.

Szpisák Attila

VIGASZKÍSÉRLET VIGASZTALAN VÍVÓDÓKNAK

—Szabina emlékére—

Miért...? Miért...? Miért...? – kérdezem csak egyre, és nem lelem a választ. Mit is lehetne mondani akkor, amikor egy fiatalról kell búcsút venni...?

Nem, ő nem volt még betelve az élettel. Még voltak terveit és álmait...

És te, Uram, mégis magadhoz szólítottad őt.

Miért...? Miért...? – kérdezem csak egyre, és nem lelem a választ.

Vagy mégis...?

Biztos vagyok benne, nem véletlen, hogy épp most kerülnek elélem az evangélikus lelkész-verselő, Reményik Sándor sorai:

„Mondom néktek: mi mindig búcsuzunk.
Az éjtől reggel, a nappaltól este,
A színektől, ha szürke por belepte,
A csöndtől, mikor hang zavarta fel,
A hangtól, mikor csendbe halkul el,
Minden szótól, amit kimond a szánk,
Minden mosolytól, mely sugárzott ránk,
Minden sebtől, mely fáj és égetett,
Minden képtől, mely belénk mélyedett,
Az álmainktól, mik nem teljesültek,
A lángjainktól, mik lassan kihűltek,
A tűnő tájtól, mit vonatról láttunk,
A kemény rögtől, min megállt a lábunk...”
(Mi mindig búcsuzunk)

Igen, tudjuk jól mi is mindnyájan: minden nap búcsú, de ez a mostani fájdalmas elválás végleges.

Kívánom, hogy el tudjátok engedni őt azon az úton, amin egyszer mindnyájan végigmegyünk.

Kívánom, hogy el tudjátok engedni őt békességgel. Haza. Urához, Istenéhez.

Amikor rá gondoltok, ne a szenvedésére emlékezzetek. Hiszen talán nála is elérkezett az a perc, amikor már ő is úgy tudott szembenézni a betegségével, mint a költő:

„Barátaim azt hiszik, hogy fekszem, nem tudják, már járnak tanulok megadóan, Isten oldalán.”

(Zelk Zoltán)

Isten vele volt akkor is. Ezért kívánom, hogy el tudjátok engedni őt. Haza. Urához, Istenéhez. Amikor rá gondoltok, ne a szenvedésére emlékezzetek. Idézzétek fel kedvességét, jóságát, és mosolyát, mindazt, amit általa, rajta keresztül kaptatok.

Mindazt a jót, amit csakis ő tudott adni nektek.

Kívánom, hogy el tudjátok engedni őt. Békességgel. Hiszen ő már hazatért Urához, Istenéhez,

Gazdag Zsuzsanna
jelenleg szegedi lelkész, aki a tótkomlói szolgálata idején megkonfirmálta és megkeresztelte felnőtt korában Szabinát és kisgyermekét

MÚZEUMOK ÉJSZAKÁJA A MESTERSÉGEK HÁZÁBAN

A „Múzeumok éjszakája” nevezetű programot 2003 óta rendez meg évenként az Oktatási és Kulturális Minisztérium, amelyhez az idén már tizedik alkalommal lehetett csatlakozni. A nálunk még csak néhány éve meghonosodott programsorozatba ezúttal mi is bekapcsolódtunk. Azzal a céllal rendezi a város ezt a programot, hogy a város lakói ezen az éjszakán díjmentesen végiglátogathassák legféltettebb gyűjteményeinket, intézményeinket és betekintést nyerjenek a hagyományaink ápolásába.

A Mesterségek Házában tartott programjaink mellett a tótkomlói evangélikus templom is nyitott kapukkal várta az oda ellátogatókat, akiknek a toronyba is lehetőségük nyílt felmenni.

Aki a Mesterségek Házába látogatott ezen a délutánon, szemügyre vehette és ki is próbálhatta a házban ma is működő műhelyfoglalkozásainkat. A programokat délután 16 órai kezdettel indítottuk el, ahol először a mesterek munkáival ismerkedhettek meg az ide látogatók. Fazekasaink, Medovászi Györgyné és Szokolai Márta a korongozás alapfogásaival, gyöngyözős nénink, Motyovszki Pálné, Marika néni csodás ékszerivel kápráztatott el bennünket. Szövő műhelyünkben szorgalmas munkájával és igyekezetével Tuska Pálné, Erzsike

néni mutatta meg nekünk a rongypokróc készítésének rejtjelmeit. A drukkolástól a mintakészítés kivitelezéséig, kézi és gépi hímzés mozzanataival a hímző szakkörbe járó lányok számukra fáradhatatlan igyekezettel vettek részt ezen a délutánon. Hét órától a díszkovácsolás látványos mozzanataival Karasz János és fia, Karasz Róbert ajándékozott meg bennünket. Emellett az ide látogatóknak frissen sült palacsintával és zsíros kenyérral kedveskedtünk. Este a Komlós Néptánc Egyesület táncosai szórakoztatták az ide látogatókat, szebbnél szebb táncaikkal. A multság egészen 24 óráig tartott, ami után elmondhatjuk, hogy mindenki örömeire szolgált ez az este. Remélem a jövőben is lesz alkalmunk arra, hogy ezzel a programsorozattal öregbítsük a Tótkomlói Evangélikus Egyházközség hírnevét. Ezúton szeretném megköszönni a mestereinknek, a szakköri- és nőgyeleti tagoknak önzetlen segítségüket és jó egészséget kívánok további munkájukhoz.

„Aki az Urat féli, annak erős oltalma van.”

(Péld 14,26)

Krisztus mondja: „Aki hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszik azokat, hasonló lesz az okos emberhez, aki kősziklára építette a házat.” (Mt 7,24)

Karasz Róbert Jánosné

„Egymás terhét hordozzátok, így töltsétek be a Krisztus törvényét.” (Gal 6,2)

Augusztus harmadik hetében gyermek tábort tartotunk a kopáncsi római katolikus kápolnánál (lásd: 10. oldal). A fenti íge, mely táborunk tematikájának egyik alapigéje volt, különösen fontossá vált a megvalósulás terén is, hiszen egy nomád jellegű, kisgyermeket megcélzó táborban elengedhetetlen egymás segítése, az odafigyelés, a másikkal való törődés. E nélkül a tábori miliő kaotikussá vagy rideggé válhatott volna, hiszen gyerekekkel foglalkozni szeretetteljes odafordulás nélkül lehetetlen.

A Galatákhoz írt levélbeli ígéről egy délután közösen is gondolkoztunk a gyerkőcökkel: mit is jelent egymás terheinek hordozása és hogyan lehet ezt megvalósítani. Születtek egyszerű ötletek, mint segíteni egymásnak nehéz dolgokat arrébb cipelni, de olyan igazán eredeti gondolatok is, minthogy senkit sem hagyunk magára, ha szomorú. Természetesen a gondolatban könnyen kivitelezhető eszmék valóságban – mint ahogy ez nem csak a gyerekeknél, hanem a felnőtteknél is megesik – már nehezebben megvalósíthatónak tűntek. Erre talán a legtanulságosabb példa egy, a gyerekek között spontán kialakult játék volt.

A fiúk egy délelőtt közös erővel bunkert építettek maguknak főleg faágakból és néhány talált kőből. Erődjükben természetesen a „Lányoknak belépni tilos!” szabály uralkodott, melyet a bejáratnál elhelyezett tábla is a világ tudtára adott. Választottak maguknak vezetőt, megegyeztek a maguk törvényeiben, és szétosztották a feladatokat, megbeszélték ki, mikor álljon őrt. A lányok, akik szintén játszottak volna, de a fiúk kirekesztették őket, építettek saját bunkert a kert másik végében, és szintén lerakták kis társadalmuk alapjait. Itt is lett vezető, mindenki megkapta a maga feladatát. Majd megkezdődött a „háború”, mert ugye ahol két fél van, ott háborúnak is lennie kell.

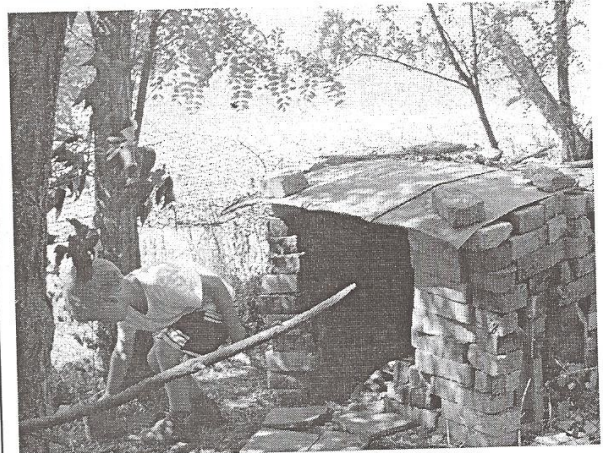
Először az volt a cél, hogy beveggyék egymás erődjét. Felváltva indítottak támadást és ellentámadást a fiú és lány csapatok. A sok ütközet után rájöttek, hogy nem elég csak futkosni, valami mást is ki kellene találni, amivel növelhető a siker határfoka. Így kezdődött meg a portyázás időszaka. Zsákmányoltak építőanyagot, túszoikat is ejtettek, akikért cserébe szintén alapanyagokat kértek, mivel úgy gondolták, hogy akié a nagyobb bunker, azaz erősebb. És elkezdődött a viták időszaka is. Amikor a tisztviségeket kijelölték, az döntött, hogy kinek van nagyobb hangja, ki tudja jobban érvényesíteni az akarátát. Mire azonban arra került a sor, hogy meg kellene szervezni a munkát, már az is kiderült, hogy nem mindenki alkalmas vezetőnek, sőt, hogy mindenkinek van valami sokkal jobb ötlete. Ezzel új korszak elé néztünk, amit a széthullás félmjelzett. Viták keletkeztek, melyekből gyakran hallhattuk ki, az „én nem játszom tovább”, „én átálllok a másik csapathoz” mondatokat. Innentől már

nem „lányok és fiúk háborújáról” beszéltünk, hanem érdekek és eszmék ellentétéről. Végül is mindkét csapat élére olyan vezetők kerültek, akik megértették, hogy békétárgyalásokkal sokkal többre mennek, mint zsákmányolással. Felfedezték, hogy míg egyik tábor fában bővelkedik, addig a másik kőben, így cserekereskedelemben kezdtek, valamint az építéshez értő „mestereket” is kölcsön adtak egymásnak. A két ellenséges táborból két egymás mellett békésen élő kis közösség lett, akik segíteni tudtak egymásnak. A tábor végére felfedezték, hogy az ellenségeskedésnél és a másik alkotásának lerombolásánál mennyivel jobb a közös építkezés és egymás segítése. A kis csapat megtanult együtt dolgozni, és együtt élvezni annak gyümölcsét.

Érdekes volt látni, ahogy erre a gyerekek lépésről lépésre rájöttek, és képesek voltak feladni meglátásaikat, újragondolni a helyzetet és változtatni magatartásukon. Persze itt gondolhatunk arra, hogy ők csak gyerekek és ők csak játszottak egy nagyot. De ha észrevevessük, hogy a gyermekek játékában egész életünk és gondolkodásuk benne van, akkor rájöhetünk, hogy mindannyiunkban ott van annak a lehetősége, hogy megváltoztassunk gondolatainkat és megváltozzunk mi magunk is azért, hogy együtt békében tudjunk élni és közös erővel épülni, egymást segíteni. Az első gyermeknek, aki azért ment az addig ellenséges táborba, hogy cserét és békét ajánljon, bizonyára remegtek a térdei: vajon sikerül-e, amit szeretne vagy hadifogoly lesz belőle? Ha egy ilyen kisemberbe szorult ennyi bátorság, akkor bizonyára magunkban is felfedezhetjük ezt.

Egymáshoz közeledni nehéz, másokat magunkhoz közel engedni is nehéz, hiszen mindkét esetben ott van a sérülés lehetősége, de a bátorság, ami ezen átlendít, és a hit a mi Istenünkben, hogy jóra tudja a dolgokat fordítani segít abban, hogy meg merjük tenni ezeket a sorsfordító lépéseket.

Ferenczi Ágnes

Nyári örömek, pillanatképek gyülekezetünk életéből

Az elmúlt nyár sok színes programot ígért mindenkinek, aki szívesen kapcsolódott valamilyen formában hozzánk evangélikusokhoz. Az alábbi írások, képek igyekeznek valamit visszaidézni mindabból, amit az Úr Isten kegyelméből közösen megélhettünk.

VIGASZTALÓ MINDEN HELY, AHOL ISTENNEL TALÁLKOZHATUNK

2012. június 27-29-ig tartott az az ünnepélyes konferencia a szlovákiai Nagykiirtösön, ahol Csehországból, Franciaországból, Horvátországból, Kanadából, Magyarországról, Németországból, Olaszországból, Romániából és Szerbiából vettek részt szlovák evangélikusok.

A nemzetközi találkozó, ahova mi is megérkeztünk június 29 - július 1-jéig tartott. A III. egyházi napokat már Losoncon rendezték meg. A város főterén sorakozó székek látványa azt éreztették velünk, hogy több ezer résztvevőre számítanak. A nyitó istentiszteletre, amely este 6 órakor kezdődött, már megtelt a tér. Az igehirdetés mottója „*Boldog nép az, amelynek Istene az Úr.*” (Zsolt.33,12a), az igehirdető pedig Milan Krivda, a szlovákiai Nyugati Egyházkerület püspöke volt. Az istentiszteletet énekkari betétek tették színessé. Az est folyamán bemutatkoztak a határon túli szlovák gyülekezetek. A Magyarországi Evangélikus Egyház nevében dr. Fabiny Tamás püspök szólt a jelenlévőkhez.

Szombaton délelőtt a fő istentisztelet ismét Losoncon volt, de ekkor már olyan meleg volt, hogy előkerültek az árnyat biztosító ernyők, és a hűsítőként ható vizes zsebkendők. Az ígét Miloš Klátik hirdette.

Délután a moziban az érdeklődők megtekinthették azokat a Nagy László által rendezett filmeket, melyek a magyarországi szlovák, és a szlovákiai magyar evangélikusok életét mutatta be. A programok igen változatosak voltak: bibliaórák, gyermek- és ifjúsági alkalmak, képkiallítás, könyvbemutatók. A főtér szélén standok sorakoztak, ahol ismerős szlovák diakónusokkal is találkoztunk.

Vasárnap délelőtt a mi csoportunk Málinecben vett részt az istentiszteleten, melyen Gulácsiné Fabulya Hilda szolgált Magyarországról. Nagy szeretettel fogadott minket a helyi lelkész, esperes Iván Mucha, valamint gyülekezetük vendégszerető tagjai. Itt is alkalmunk volt meghallgatni a budapesti OZVENA (visszhang) kórus szolgálatát. A háromnapos találkozó finom, közös ebéddel zárult. Itt kaptunk egy értékes ajándékot: a helyi lelkész Iván Mucha most megjelent könyvét imákkal és versekkel. Meg kell említeni, hogy a szervezők igen tartalmas programfüzettel készültek, ez segítette a tájékozódást. Szerepeltek benne a különböző időpontban tartott istentiszteletek énekei is. Felsorolták Losonc érdekességeit, látnivalóit, valamint a környéken pihenést, szórakozást nyújtó településeket is.

Hazafelé menet útközben megálltunk Ozd'in nevű faluban. Régi templomuk egy kisebb hegyoldalon áll. Legutolsó, közepesnek mondható felújítást 2004-ben végeztek rajta. Istentiszteletet csak ünnepi alkalmakkor rendeznek, mert magas fekvése miatt nehéz a megközelítése. Ebben a templomban tartott szolgálatot lelkészünk, Szpisák Attila, így kicsit a tótkomlói templomunk falai között érezhettük magunkat. Szlovák énekeket énekeltünk, legszebben

a Miatyánk csengett. Rögtönzött hangversenyt tartott az OZVENA kórus is. Kísérőnk meghatódott, nem gondolta, hogy ennek a templomnak a falai között kisebb áhítatra kerül majd sor. Feltöltődve, megvigasztalva indultunk tovább a hazafelé tartó hosszú útra.

Vendéglátóinkról sem szabad megfeledkeznünk. Tótkomlósról 19 fő érkezett az evangélikus napokra. Úgy alakult, hogy nem kollégiumban, hanem 3-5 fős csoportokban evangélikus családoknál voltunk elhelyezve, Losonctól kb. 25-30 km-re. Az élménybeszámoló alapján mindenki szeretettel beszélt a háziakról. Szállást, reggelit kaptunk, sőt, este, ha 9-10 óra felé értünk „haza”, akkor is terített asztal várt minket. Reggelenként a kávé illatára ébredtünk, igyekeztünk időben kelni, hogy a csoportos indulásig minél többet beszéljünk a családdal, minél többet tudjunk meg egymásról. Reméljük, alkalom adtán viszonzni tudjuk mi is kedvességüket. Hazatérve mindenki igyekezett telefonon, vagy levélben megköszönni az irántunk tanúsított figyelmességet. Végezetül az ajándékba kapott imakönyvből idéznék néhány sort szlovák nyelven, majd magyarul az általam vélt fordításban.

„*Najkrajší, zo všetkých dní
Je pre mňa ten posledný.
Nie pre oddych, zábavu,
Lež pre Božiu oslavu.*”

*Legszebb az összes nap közül
számomra az utolsó.
Nem a pihenés, szórakozás miatt,
hanem Isten dicsőítése miatt.*

Szlovákiai tartózkodásunk idején ismét érezhettük azt a kezet, mely mindenkit kézben tart.

Franciszti Jánosné

MÉRÍTS!

Merítettünk! A nyárból, új élményekből, újonnan megismert emberekből és nem utolsó sorban, egymásból.

Eltelt két év a legutóbbi Szélrózsa óta, ami annyit jelent Magyarország határain belül és kívül az evangélikus és keresztyén fiatalság számára, hogy ismét itt az ideje a nyári találkozónak! Ennek fényében július közepén, némi szervezés után indult meg karavánunk körülbelül 30 emberrel Fonyódliget felé. A helyszínt közvetlen a Balaton partja mellett elterülő hatalmas tábor képezte. Mindenképp szükség volt ekkora térre, hisz a fesztiválon megközelítőleg 4000 ember vett részt. A programok sokszínűsége és sokfélesége szintén elviselte a szabad mozgás lehetőségét. A tábor szabad utat nyitott rengeteg koncertnek és szabadtéri sportnak. Igyekeztünk közösséget vállalni mindenben, részt venni minden ilyen jellegű megmozduláson.

Az idei Szélrózsa-ra pont a fent leírtak miatt mondhatjuk, hogy mozgalmas volt. Hisz „A” és „B” pont között nem kevés kilométert kellett megtennie a programok iránt érdeklődőnek. Viszont „A” pontból elindulva „B” pont felé több szórakoztató tevékenységet, fórumbeszélgetést, közösségi eseményt tapasztalhatott a túrának nekivágó. Minden nap elérhetőek voltak a különböző karakterű áhítatok, a hagyományostól az újszerűig. Gyönyörűen hangszerelt Jazz és Gospel énekkel övezett Istentisztelet könnyedsége éreztette, egyben nyomatékosította az emberben a nyár érzetét, tehát azt, hogy ez a kikapcsolódás ideje.

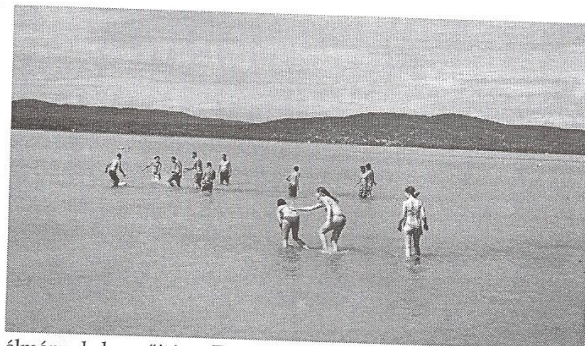
Az öt napban kevés dolog volt, ami nem fért bele. Kedves tótkomlói evangélikus ifi testvéreink megélhették a Balaton pörgős, frissítő hangulatát. Új kapcsolatok helyszíneként megismerkedhettünk több, az országban lévő közösség fiataljaival, azok lelkészeivel. Jó volt az újat, a másik gondolatát az embernek magába szívni, az esti beszélgetésekből példát venni, vagy olykor elsajátítani azt, hogy miként lehet jobba tenni viszonyokat, kiszélesíteni egy közösség kereteit.

Említést érdemel, hogy különböző sportokból, így kosárlabda és foci részen debütált a komlói ifi csapata. Természetesen itt sem a nyereségyvágó volt az, ami dominált, mindinkább az

Az idei Szélrózsa jelszava: Meríts!

A Magyarországi Evangélikus Egyház által idén is megrendezésre került a Szélrózsa Országos Ifjúsági Találkozó, melynek a központi témája a víz volt.

Fő igéje: „Örömmel, meríték a szabadulás vizéből” Ézs 12,3 alapján. Ez az ifjúsági fesztivál Fonyódligeten (a Balatonnál) került megrendezésre, melyen a tótkomlói evangélikus ifi is részt vett, elég nagy létszámmal (34 fő). A fesztivál július 18-22-ig tartott. Tótkomlósról kora reggel indult a csapat, hogy minél hamarabb átvegye mindenki a hetijegyeit és az ajándék kulacsokat, hogy lesátorozzunk és részt vehessünk a programokon. A 9. Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozót délután négy órakor a Dézsa színpadon istentisztelettel nyitották meg. A rengeteg program várta az érdeklődőket és emellett még a Balaton is csábította a fesztiválzókat. Nekem személy szerint a szombat reggeli áhítat tetszett a legjobban a programok közül, de a péntek esti koncert, a Csík zenekar koncertje is nagyon színvonalas volt. Mindezek mellett a M.Is.K.A., a Szélrózsa Band, a TEKI Band is nagyon jó zenével szórakoztatta a résztvevőket. Az ifi különböző sportversenyekben is részt vett: röplabdáztunk, fociztunk, kosárlabdáztunk. A 3/3 csapatunk meg is nyerte a kosárlabda mérkőzéseket. Nem csak a sportrendezvényeknek voltunk fontos résztvevői, hanem magának a találko-

élmények begyűjtése. Esténként, tévedés ne essék: Nem, nem aludtunk! Az autóban elfért a gitár és a dob, így mulattunk először egymás között, majd mulattak rajtunk és végül velünk együtt más sátrak lakói is. Nem telt el este úgy a táborban, hogy a Szélrózsa szervezői ne lepték volna meg a résztvevőket nívós koncertekkel, táncos mulatságokkal, bulikkal. Az egyik, szó szerint nagyon nagy port kavaráó esemény, a tótkomlóiak körében tudtommal nagyon kedvelt Csík zenekar produkciója volt. Két órás koncertjük maga volt a minőség. A közönséget bevonva hihetetlen hangulatot varázsoltak a színpad elé, amiből mi sem maradtunk ki.

Kiemelendő a Tamás-mise, mint istentiszteleti érdekesség, aminek sajtója, hogy a közösség megélésébe új elemeket szöve egy közvetlenebb szintre emeli az embert Istenhez és nem végső soron egymáshoz. A témája a merítésen túl, hogy merjünk egymásra támaszkodni és ne a hiányra, mindinkább a van-ra koncentráljunk.

Igen. Egymásra. Úgy, ahogyan ebben a pár napban tettük, tette az ifi közössége. Mertünk az otthontól távol egymásra háritani, akár örömet, akár problémákat. De meghallgattuk egymást, koncentráltunk a másokra. Egyszerűen fogalmazva: Merítettünk egymásból!

Adjunk hálát Istennek azért, hogy az országos közösség lehe-
tőséget teremt a két évente megújulni mindig tudó Szélrózsa-ra!

Hrionák Mihály Balázs

zónak is, hiszen az ifi minden este finomságokat főzött. Mindig új és új ételeket mutattunk be az ott fesztiválzóknak, akik megkóstolhatták a finom ételeinket és ezzel hozzájárultunk a fesztivál jó hangulatához. Az ifi sok élménnyel búcsúzott a tábortól. A 9. Szélrózsa vasárnap reggel a Dézsa színpadon ért véget a záró istentisztelettel. Örömmel hallottuk, mikor a szervezők bejelentették, hogy jövőre egy rendkívüli találkozót terveznek Erdélybe. Az már biztos, hogy mi ott leszünk!

Malya Kitti

MERÍTS!

Merítettünk! A nyárból, új élményekből, újonnan megismert emberekből és nem utolsó sorban, egymásból.

Eltelt két év a legutóbbi Szélrózsa óta, ami annyit jelent Magyarország határain belül és kívül az evangélikus és keresztyén fiatalság számára, hogy ismét itt az ideje a nyári találkozónak! Ennek fényében július közepén, némi szervezés után indult meg karavánunk körülbelül 30 emberrel Fonyódliget felé. A helyszínt közvetlen a Balaton partja mellett elterülő hatalmas tábor képezte. Mindenképp szükség volt ekkora térre, hisz a fesztiválon megközelítőleg 4000 ember vett részt. A programok sokszínűsége és sokfélesége szintén elviselte a szabad mozgás lehetőségét. A tábor szabad utat nyitott rengeteg koncertnek és szabadtéri sportnak. Igyekezünk közösséget vállalni mindenben, részt venni minden ilyen jellegű megmozduláson.

Az idei Szélrózsa-ra pont a fent leírtak miatt mondhatjuk, hogy mozgalmas volt. Hisz „A” és „B” pont között nem kevés kilométert kellett megtennie a programok iránt érdeklődőnek. Viszont „A” pontból elindulva „B” pont felé több szórakoztató tevékenységet, fórumbeszélgetést, közösségi eseményt tapasztalhatott a túrának nekivágó. Minden nap elérhetőek voltak a különböző karakterű áhítatok, a hagyományostól az újszerűig. Gyönyörűen hangszerelt Jazz és Gospel énekkel övezett Istentisztelet könnyedsége érezte, egyben nyomatékosította az emberben a nyár érzetét, tehát azt, hogy ez a kikapcsolódás ideje.

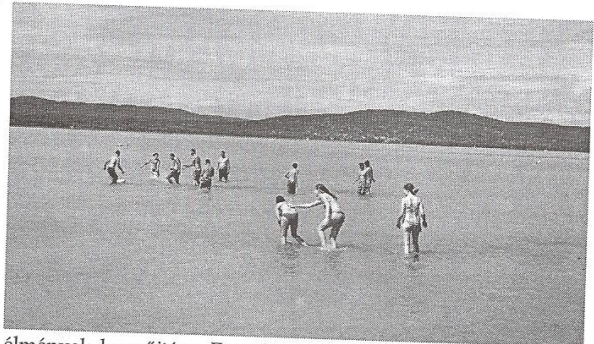
Az öt napban kevés dolog volt, ami nem fért bele. Kedves tótkomlói evangélikus ifis testvéreink megélhették a Balaton pörgős, frissítő hangulatát. Új kapcsolatok helyszíneként megismerkedhettünk több, az országban lévő közösség fiataljaival, azok lelkeszeivel. Jó volt az újat, a másik gondolatát az embernek magába szívni, az esti beszélgetésekből példát venni, vagy olykor elsajátítani azt, hogy miként lehet jobbá tenni viszonyokat, kiszélesíteni egy közösség kereteit.

Említést érdemel, hogy különböző sportokból, így kosárlabda és foci részen debütált a komlói ifi csapata. Természetesen itt sem a nyerevényvágy volt az, ami dominált, mindinkább az

Az idei Szélrózsa jelszava: Meríts!

A Magyarországi Evangélikus Egyház által idén is megrendezésre került a Szélrózsa Országos Ifjúsági Találkozó, melynek a központi témája a víz volt.

Fő igéje: „Örömmel, meríték a szabadulás vizéből” Ézs 12,3 alapján. Ez az ifjúsági fesztivál Fonyódligeten (a Balatonnál) került megrendezésre, melyen a tótkomlói evangélikus ifi is részt vett, elég nagy létszámmal (34 fő). A fesztivál július 18-22-ig tartott. Tótkomlósról kora reggel indult a csapat, hogy minél hamarabb átvegye mindenki a hetijegyeit és az ajándék kulacsokat, hogy lesátorozzunk és részt vehessünk a programokon. A 9. Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozót délután négy órakor a Dézsa színpadon istentisztelettel nyitották meg. A rengeteg program várta az érdeklődőket és emellett még a Balaton is csábította a fesztiválozókat. Nekem személy szerint a szombat reggeli áhítat tetszett a legjobban a programok közül, de a péntek esti koncert, a *Csik zenekar* koncertje is nagyon színvonalas volt. Mindezek mellett a *M.Is.K.A.*, a *Szélrózsa Band*, a *TEKI Band* is nagyon jó zenével szórakoztatta a résztvevőket. Az ifi különböző sportversenyekben is részt vett: röplabdáztunk, fociztunk, kosárlabdáztunk. A 3/3 csapatunk meg is nyerte a kosárlabda mérkőzéseket. Nem csak a sportrendezvényeknek voltunk fontos résztvevői, hanem magának a találko-

élmények begyűjtése. Esténként, tévedés ne essék: Nem, nem aludtunk! Az autóban elfért a gitár és a dob, így mulattunk először egymás között, majd mulattak rajtunk és végül velünk együtt más sátrak lakói is. Nem telt el este úgy a táborban, hogy a Szélrózsa szervezői ne lepték volna meg a résztvevőket nívós koncertekkel, táncos mulatságokkal, bulikkal. Az egyik, szó szerint nagyon nagy port kavaró esemény, a tótkomlóiak körében tudtommal nagyon kedvelt Csik zenekar produkciója volt. Két órás koncertjük maga volt a minőség. A közönséget bevonva hihetetlen hangulatot varázsoltak a színpad elé, amiből mi sem maradtunk ki.

Kiemelendő a Tamás-mise, mint istentiszteleti érdekesség, aminek sajátja, hogy a közösség megélésébe új elemeket szöve egy közvetlenebb szintre emeli az embert Istenhez és nem végső soron egymáshoz. A témája a merítésen túl, hogy merjünk egymásra támaszkodni és ne a hiányra, mindinkább a van-ra koncentrálnunk.

Igen. Egymásra. Úgy, ahogyan ebben a pár napban tettük, tette az ifi közössége. Mertünk az otthontól távol egymásra háritani, akár örömet, akár problémákat. De meghallgattuk egymást, koncentráltunk a másikra. Egyszerűen fogalmazva: Merítettünk egymásból!

Adjunk hálát Istennek azért, hogy az országos közösség lehetőséget teremt a két évente megújulni mindig tudó Szélrózsa-ra!

Hrivonák Mihály Balázs

zónak is, hiszen az ifi minden este finomságokat főzött. Mindig új és új ételeket mutattunk be az ott fesztiválozóknak, akik megkóstolhatták a finom ételeinket és ezzel hozzájárultunk a fesztivál jó hangulatához. Az ifi sok élménnyel búcsúzott a táborból. A 9. Szélrózsa vasárnap reggel a Dézsa színpadon ért véget a záró istentisztelettel. Örömmel hallottuk, mikor a szervezők bejelentették, hogy jövőre egy rendkívüli találkozót terveznek Erdélybe. Az már biztos, hogy mi ott leszünk!

Malya Kitti

„Áldott legyen a mi Urunk örökké...”

Az idén immár harmadik alkalommal vehettünk részt a Kopáncsi Kistábor Istentől kapott áldásában.

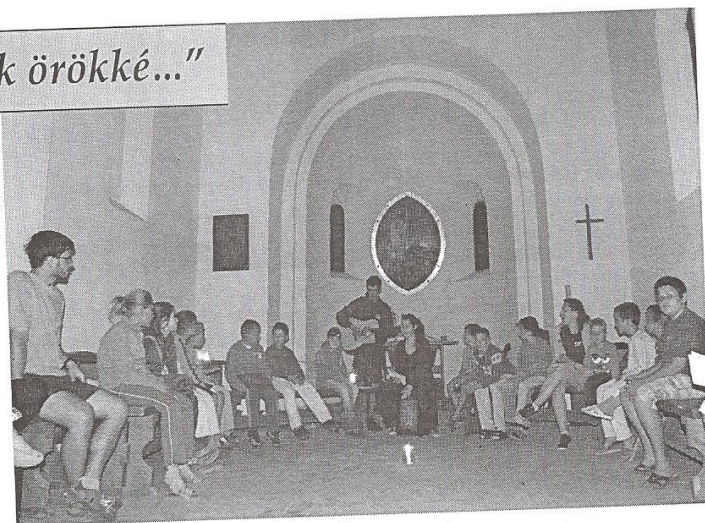
Újabb öt napra töltötte meg vidám gyerekzsivaj az ezeréves múltra visszatekintő kápolnát. Összesen 55 gyermek vett részt a programokon, és számos fiatal, főként gyülekezeti ifjúságunk tagjai segítették a zavartalan működést. Idén négy teológushallgató is bekapcsolódott a tábori szolgálatba, így bővítve ismereteiket és tapasztalataikat jövőre lelkipásztori szolgálatukhoz.

A tábori program az idén is színes és változatos volt, a pusztai vándorlás megtapasztalásától, a strand nyújtotta felfrissülés élvezetétől, a számos mesterség megismerésétől és kipróbálásától az íjászatig minden szerepelt a palettán. Emellett sokat játszottunk, festettünk, énekeltük és új énekeket is tanultunk. A programokat azonban nem a véletlenszerűség, hanem Isten ígéjének vonzása, az a felett való közös gondolkodás és beszélgetések határozták meg. Ez adta mind a keretet, mind pedig a tartalmat. Játékainkban, énekeinkben ezt próbáltuk megélni, átélteni.

Itt szeretnénk köszönetet mondani azoknak a szülőknek, akik bizalmat szavaztak táborunknak és erre a pár napra ránk bízták gyermekeiket, hanem ijedtek meg a sátrazástól és a nomád körülményektől. Külön szeretnénk megköszönni támogatásukat a finom ételek és hasznos eszközök, valamint a jelenlét terén.

Jövőre is várunk mindenkit szeretettel táborunkba, valamint a tanév alatti közös programokra és rendszeres alkalmakra.

Ferenczi Ágnes

TÓTKOMLÓSI EVANGÉLIKUS MESTERSÉGEK HÁZA I. KÉZMŰVES NAPKÖZIS TÁBORUNKRÓL

Az idei nyári szünetben mi is próbáltuk a gyerekeket beinvitálni a legkülönbözőbb programjainkba ahol, a pihenésnek, a játéknak és az önfelelt szórakozásnak élhettek.

A kopáncsi gyerektábort követő hétre szerveztük az első kézműves napközis táborunkat a Mesterségek Házába. A tábori foglalkozásokat minden 8 év feletti diáknak ajánlottuk. A programjaink reggel 8-16 óráig tartottak és napi elfoglaltságként szerepelt műhelyfoglalkozás, a tájház és néprajzi gyűjtemény látogatása, strandolás, vetélkedő, valamint kis előadást hallhattak az egészséges táplálkozásról. A négy nap alatt a házban működő műhelyeinkben, a gyerekek betekintést nyerhettek az egyes mesterségek munkafolyamataiba és saját alkotásokat is készíthettek szövés, fonás, agyagozás és gyöngyfűzési technikákkal. Az udvaron külön íjászokodással tölthették szabadidejüket. A gyűjtemények megtekintésekor Tótkomlós néprajzi kultúrájával gazdagítottuk ismereteiket. A szabadidős programjaink nagy sikert arattak. A tábor utolsó, záró napján mini

kiállítással vártuk a hozzátartozókat, ahol a „kis mesterek” a hét folyamán készült darabjaikat mutathatták be. Végezetül egy közös fotóval tettük emlékezetessé együttlétünket.

Karasz Róbertné

A Nőegyletről, önkéntességről, a jól végzett munka örömről

„Mert az Ő alkotásai vagyunk, teremtén általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre...”

(Ef 2,10)

Isten is tudja a fia által azt, hogy milyen nagy gond a körülöttünk lévő anyagi világ szépítése, a táplálkozás biztosítása, a munka, a lakás, a gyermekek nevelése, gondozása, és mindazoknak a földi dolgoknak a biztosítása, amelyekért Jézuson keresztül így imádkoztat bennünket: „... A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma!” (Máté 6,11)

A környezetünk szépítéséért, az élet szebbé, jobbá tételéért sokan munkálkodunk. Ki fizetségért, ki önkéntesen. A város nagyon szegény lenne, ha rest lakói lennének! Önkéntesként hittel követjük azt az isteni törekvést, hogy a közösségünkben élők jól érezzék magukat, az emberek boldogok legyenek. A cselekedeteinkkel Őt akarjuk szolgálni, de az egyházi szolgálatban eltöltött évek bebizonyították, hogy a mi életünk is egyre érdekesebbé, változatosabbá és örömdelésebbé válik. Mindenkor új és új a lehetőség és a feladat. Jézus munkatársai vagyunk, segítjük az öröm, a szeretet, a jószág áramlását, a szívesség, a hűség, a testvériség, a szelídség, a béketűrés, az igazságosság erőit. Egyikünk sem tökéletes, de törekedni szeretnénk erre. A kereszt közelsége kötelez bennünket, szerény szolgálattevőket, hogy a mindennapi életben ott legyünk a munkálkodással, ha például agapéről, vagyis szeretetvendégségről van szó. Sok-sok apró cselekedet, odafigyelés, jó ötlet, sütés-főzés, nagy önzetlenséggel végzett takarítási és egyéb munkák sorozatos vállalásából áll a tevékenységünk a Nőegyletben is. Legyen a karácsonyfákon dísz, horgolva, hímezve, kicsi, személyre szabott ajándék, egy-egy könyvjelző. Munkálkodásunk látható jelei: a templomi ünnepi események

textíliának elkészítése, szalagok, egyszerű díszek, girlandok, adomány-varrógépen varrott 1400 sál az evangélikus találkozóra, amelyek összefonásából készített fotót könyvjelzőn látunk viszont, mint a remény hálóját. 2012-ben jelképes mézeskalács templomok (kb. 1400 db) szépítették meg az országos evangélikus találkozót, amelyek Tótkomlóson készültek sok női kéz munkájával.

Észrevetted testvérünk, hogy az egyik halottasházban új textíliák vannak, a másik pedig ragyog láthatatlan kezek takarítómunkája nyomán? Észrevehető, hogy az eddig elhagyott, a pusztá középen álló kopáncsi kápolna újra megtelt élettel, de előtte szorgos munkával kitakarították, környezetét rendbe rakták valakik?

A résztvevők jóízűen ehették a kemencében sült szilvaslepényt, és a több mint 700 darab palacsintát is, amit szolgáló kezek sütöttek meg a táborlakók számára. Az alapanyagokat meg kellett venni, de a munka az adomány! Ezúttal a Nőegylet munkája is és az önkénteseké ismét a szolgálatról szólt.

Ennek a sajátos, hétköznapi értékteremtésnek a vállalása szebbé, jobbá teszi a környezetet, javítja az életminőséget. Egyleti keretek között végzett munkánk nyomán, amely egyszerű dolgok összessége, a tisztaság, rend, szépség, jókedv, barátságosság, ima és áldás fakad. A szeretet szolgáltaiban a lélek munkálkodik, hogy szorgalommal, evangéliumot követő magatartással önzetlenül adjanak, példával járjanak elől, és apró munkáik, feladataik végén hálával sóhajtsanak: köszönjük Teremtő Istenünk az erőt, a cselekvőképességet, a szorgalmat, a hitet, hogy tudtunk alkotni valamit keresztény közösségünkért, és megörvendettünk másokat is!

Stirbiczné Dankó Katalin, a Nőegylet tagja

A Tótkomlói Evangélikus Mesterségek Háza augusztusi programja

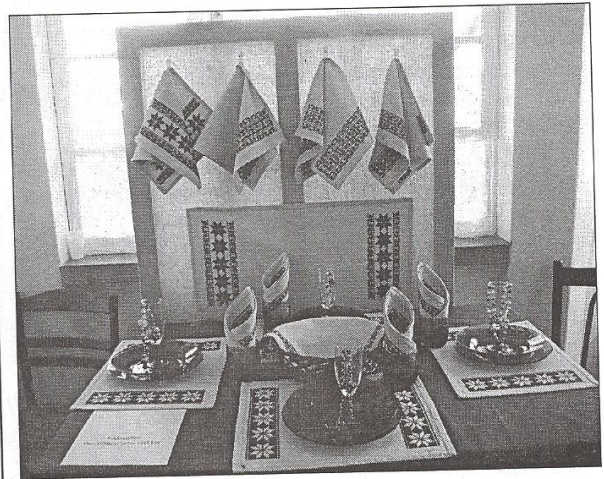
A XII. Tótkomlói napok programjához csatlakozva a Tótkomlói Evangélikus Mesterségek Háza is külön program sorozattal készült.

Augusztus 17-én, nagy örömünkre szolgált, hogy először szervezhettük meg „Kézműves remekeink” c. kiállítást, amelyet vendégünk Andó György néprajzkutató nyitott meg. A kiállításon a díszítőművészeti szakkör, a Tótkomlói Evangélikus Nőegylet, Kocsis János, Szokolai Márta, Horváth János, V. Roszkos Magda, Sovány Istvánné, Lóczy Dóra, Motyovszki Pálné helyi alkotók munkáit tekinthették meg az érdeklődők. Programsorozatunkat vasárnap délelőtt istentisztelettel folytattuk, majd ezt követően 11 órai kezdettel Ján Hlinica szlovák népi keramikus művész kiállításának megnyitóján vehettek részt az idelátogatók, amit a Detvai Művészeti Kolónia segítségével hoztunk létre. Délután, Lakatos Erzsébet által kemencében sültt cigány kenyérral és a gyülekezet tagjainak közreműködésével elkészített töltött káposztával vártuk a hozzánk ellátogató embereket. A jó hangulatunkról Ifj. Benyó Pál és fúvós csapata gondoskodott. Esténket színvonalas előadásával gazdagította a Ensemble „Ovcharka Pensén” bolgár táncsoport. A nap zárásképpen a Komlós Néptánc Egyesület tagjaival közösen táncházba vártuk és marasztaltuk a vendégeinket.

A több napos rendezvény másnap délelőtt ünnepi istentisztelettel, délután kapuszenteléssel zárult. Ezúton szeretném megköszönni Lipták Mártinak önzetlen segítségét és az összes segítőnek a munkáját, valamint a Tótkomlói Evangélikus Egyházközségnek és tagjainak, hogy ez a programsorozat létrejöhetett.

„Erős vár a mi Istenünk!”

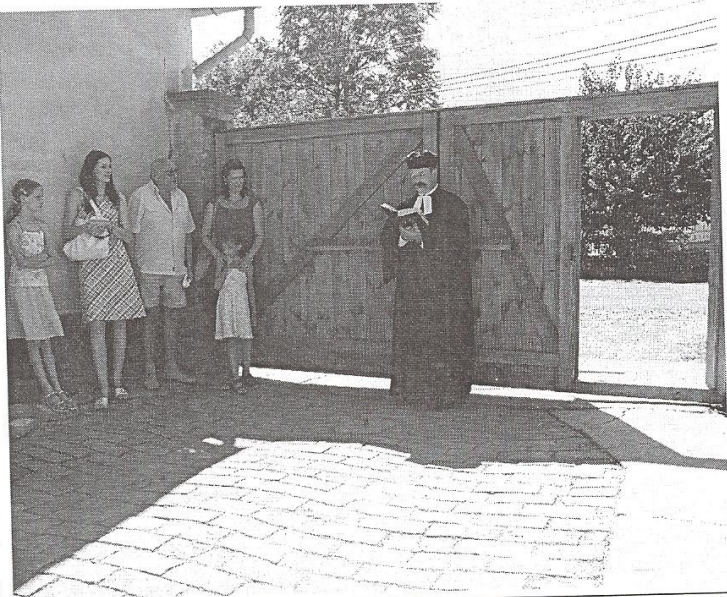
Karasz Róbertné

Új kapu a Mesterségek Házában

Augusztus 20-án, délután 2 órakor a kánikula ellenére népes csoport gyülekezett a Mesterségek Háza előtt. Az elkészült szép, új kapu szentelésének közös megünneplésére gyűltünk össze. A szertartás első mozzanataként Szpisák Attila lelkész átadta a kapu kulcsát a házigazdának, Karasz Róbertnének, aki ünnepélyesen kitarta a kaput. Az udvaron folytatódott az alkalom: hallhattuk Isten mindeneket megszentelő igéjét, valamint együtt imádkozhattunk azért, hogy Isten áldása legyen mindazokon, akik belépnek a kapun, és időt töltenek a Mesterségek Háza falai között. Az épületben finom kalács és frissítő víz várt bennünket – ezeket elfogyasztva, kötetlen beszélgetés mellett máris megtapasztalhattuk, hogy valóban Isten áldása van a testvéri közösségen való együttléten.

Unyi Anikó

Lehet, hogy vannak még olyanok, akik emlékeznek rá, az 1970-es években ezzel a szlogennel gyakran lehetett találkozni. Akkor az iskolásoknak meghirdetett programokra várták Póstelekre az érdeklődőket. Néhány éve ezt a helyet (ami a Békéscsaba és Gyula között található erdős terület) szépen felújították és minden korosztálynak javasolják úticélul. Óvodánk az idei kirándulást ide, Póstelekre szervezte, 2012. június 5-én.

Reggel az óvodások, hátizsákjukban elemózsiával és felüdülésre szánt itallal megpakoltan érkeztek. Az időjárás is kedvezett a kirándulásnak, kellemes volt az idő, a nap is kisütött. Mindenkire ráadtuk a frissen elkészült, óvodai logóval ellátott egyenpólót. A kísérő felnőttek is felvették pólóikat és már indulhattunk is a kényelmes busszal úticélunk felé. Már a buszozás is élmény volt, kb. 1 óra alatt odaértünk Póstelekre. Az erdő szélén lévő tisztásra leraktuk poggyászsunkat és felderítő útra indultunk a sűrűbe, ahol annyira nagy volt a csend, hogy a gyerekek is önkéntelenül suttogni kezdtek. Attila testvér vezette az egysoros oszlopba fejlődött csapatot.

Megfigyelhettünk különleges növényeket, bozótost, hallgathattuk a csicsergő madarakat, figyeltük a sárga jelzéseket a turista úton, ami olyan volt, mintha pont nekünk festették volna fel a fák törzsére, mert egyforma sárga pólókban meneteltünk. Az erdő mélyén aztán nagy kört alakítva közös éneklésre fakadtunk Szabóné Ági néni irányításával. A felfedező út után egy kastály romjait is megnézhattük, majd visszatérve a tisztásra a gyerekek csillapíthatták éhségüket és szomjúságukat az otthonról hozott étellel.

Ezután lehetőségünk nyílt még felszabadult játéokra: bújócskázás, labdázás, kötélhúzás, csapatverseny volt a program. Legvégül a park kijáratánál az elkerített özekek néztek meg a gyerekek és megsimogathatták a szelíd szamarakat és kecskéket is. Felszállás után, a visszaúton sok gyermeket elnyomott az álom, de Tótkomlóson hamar felébredtek, mert várt még rájuk egy meglepetés: fagyizással zártuk a kirándulást. Az óvodában alig győzték sorolni az őket ért élményeket. Reméljük jövőre is sikerül hasonló, érdekes kirándulással megörvendeztetni óvodásainkat.

Motyovszki Éva, mb. óvodavezető

Juraj Dolnozemszký: *Iskolakezdés előtt*

*Nyár még
keblére ölelget!*

*De az ősz
jöttét jelezve
intetet már.*

*Iskola, óvoda,
gyermek seregekre
vár!*

*Tudásvágy,
ott legbelül
ébredezni kezd.*

*Könnyen lemarad az
aki rest!*

*Jövő rejtegeti azt, amit
az arra érdeemesnek
nyújtani tud!
Az élet maga
egy rázós, rögös út!*

*Hát vigyázat!
Szorgalomból, tudásból
mindenkinek majd
érdeme szerint jut!*

Tótkomlós, 2012 szeptember

A 2012/2013-AS NEVELÉSI ÉV ELÉ

Szeretettel köszöntöm a Kedves Olvasókat a Tótkomlói Evangélikus Óvoda nevében.

Az egyházközség elnökségének döntése értelmében ismét felkértek arra, hogy megbízott vezetőként irányítsam az intézményt, amit el is vállaltam a 2012/2013-as nevelési évre. Igyekszem a továbbiakban is legjobb tudásomnak megfelelően végezni feladataimat és a felmerülő problémákat legjobb tudásom szerint megoldani. Az óvoda vezetése mellett csoportvezető óvónőként is dolgozom és ígéretet kaptam a presbitériumtól, hogy minden segítséget megadnak számomra, amit ezúton is megköszönök.

Az új nevelési év igéjének a zsoltárok közül egy rövid, de annál kifejezőbb igét választottunk:

*„Nekem olyan jó Isten közelsége!”
/Zsolt 73,28/*

A nyári takarítási szünet alatt igyekeztünk elvégezni a felújításokat, hogy a gyermekeket tiszta, megújult környezetben fogadhassuk. Előreláthatólag 56 gyermekkel kezdjük a nevelési évet. A létszámot azért nem tudjuk pontosan, mert a munkahelyek keresése miatt előfordulhat, hogy néhány család kénytelen elköltözni Tótkomlósról. Terveink szerint a kiscsoportban egy óvónő és egy dajka fogadja az

újjonnan érkező gyermekeket. Az idősebb korcsoportokban két óvodapedagógus, heti váltásban oldja meg a gyermekek nevelését-oktatását. A jövőre nézve jó lenne elérni, hogy mindhárom csoportban két óvónő láthassa el feladatát, ezzel is korszerűbbé és hatékonyabbá téve pedagógiai munkánkat.

Fontos feladatként célul tűztük ki, hogy feltárjuk és új módszereket megismerve felzárkóztassuk a problémás gyermekeket. Ugyanakkor a tehetségek felismerése is kiemelt terület az idei nevelési évben bevezetésre kerülő új Köznevelési Törvény értelmében. Emellett speciális feladatunk a keresztyén-lelki nevelés előtérbe helyezése, amire szeretnénk egyházközségünkkel és lelkész úrral közösen nagyobb hangsúlyt fektetni. Elsősorban a családokkal kívánjuk felismertetni azt, hogy az Úrba vetett hit, az egymás iránti szeretet segít a nehézségek leküzdésében. Szép és fontos feladat ez.

Munkánk során ne feledjünk hálát adni Istennek a mindennapokért, az apró örömökért, az eddig elért eredményekért és kérjük további segítségét a jövő feladatainak helyes megvalósításához.

Motyovszki Éva, mb. óvodavezető

GYERMEKNAP AZ ÓVODÁBAN

Az idei évben az egyház szép ünnepével, a pünkösdvel esett egybe a gyermeknap. Óvodánkban már hagyomány, hogy pünkösd hétfőn tartjuk az évzáró és ballagási ünnepségünket, ezért így gondoltuk, későbbi időpontra tesszük a gyermeknapi programunkat. 2012. június 1-jén, pénteken került sor a gyermekek legkedveltebb napjára.

Sok-sok meglepetéssel készültünk erre a napra: Hódmezővásárhelyről sikerült egy ugrálóvárat hozatnunk, amit már régen vártak óvodásaink. Ugyanis az oktatási intézményünk alapításának 20. évfordulójára rendezett ünnepségre ígértük ezt a gyerekeknek, de a rossz idő miatt ez akkor sajnos elmaradt. Most bepótolhatták az ugrálást a nagyméretű, tényleg vár formájú felfúj ugrálóban. Ezen felül, egyik óvodásunk, Szabó Larissa szülei is felajánlották saját ugrálójukat, amit 2 hétig használhattunk az udvaron, a gyermekek nagy örömeire.

További programként az idei gyermeknapon ismét lehetőség nyílt lovaglásra, Seben Dóra apukája lovagoltatta a bátor jelentkezőket az udvar elkerített részén.

Itt még nem volt vége a meglepetéseknek! Az előző nevelési év végén a Szeretetszolgálattól kapott támogatásból és a saját költségvetésből vásárolt játékeszközöket a gyermeknapon adtuk át: homokozóban használható játékokat, ta-

licskákat, teherautót, játékfűnyírot és labdákat vehettek boldogan a birtokukba az apróságok.

További támogatásnak örülhettünk még: a Szeretetszolgálat és a Szülői Munkaközösség segítségével csokival leöntött friss gyümölcsöket ehettek a gyerekek, ami megkoronázta a programot.

Délelőttre még mozgásos versenyjátékokat terveztünk, de sajnos eleredt az eső és ez meghiúsult. A gyerekek azonban így is élményekkel gazdagon térhettek haza, amiket aztán még sokáig emlegettek.

Szeretnénk megköszönni támogatóinknak, hogy segítettek abban, hogy ilyen felejthetetlen legyen az idei gyermeknapunk az óvodában.

*Motyovszki Éva
mb. óvodavezető*

TÖRTÉNELMI SÉTA VÉSZTŐ-MÁGORON

Az idei nyáron nem ritkák a kánikulai nappalok, forró és füledt a levegő, semmi kétség itt az elviselhetetlen hőség. Aki teheti, fedél alá húzódik és a közösségi programok is inkább belső terekben zajlanak. Am ha akad gyülekezet, vagy iskolai közösség, amely az együttlét örömeért a közösségépítés élményéért és a megismerés vágyától hajtva rászánja magát a kirándulásra, annak bátran ajánlhatjuk a Vésztfő-Mágori-dombot.

Júliusban a mi kis csapatunk az Idősek klubjából is útra kelt, hogy valóra váltsa a kitűzött programot. Hiszen annyi felfedezni valót rejt kicsiny országunk és megyénk ahol élünk. Az időjárás nem volt kegyes hozzánk, hiszen éjszaka és reggel is zuhogott, de ez nem tántorított el bennünket a kirándulástól. Másfél óra alatt eljutottunk az ország délkeleti csücskébe, ahol a határ menti települések természeti és építészeti öröksége kárpótol bennünket a hosszú utazásért. A Mágori-domb már messziről kiemelkedett, amely a Sebes-Körös egy holtágának bal partján a folyóháton helyezkedik el 93,9 méterre a tengerszint fölött. Vésztfőtől 5 km-re nyugatra fekszik, ez a város legpatinásabb, legszebb térsége, amely rendezett zöld övben található.

Megérkezésünk után az idegenvezető hölgy kedvesen elmagyarázta, hogyan kezdődtek és zajlottak az ásátások ezen a területen. Az 1930-as évektől kezdve folyamatosan kerültek elő innen különböző korú leletek a szőlőművelési munkák alkalmával. Ezek különböző múzeumokba kerültek. 1968-ban Nagy Katalin próbaásást végzett a dombon, melynek során megtalálta a középkori temetőt. 1970-ben Juhász Irén vette át az ásátás vezetését. Ettől az időtől kezdve folyamatosan tárták fel a Csolt nemzetség monostorainak maradványait. 1982-ben fejezte be a helyreállítást a vésztfői nagyközségi tanács. 1980-ban kezdődött el a Wenckhiem pince kialakítása állandó kiállítás céljára.

Az állandó kiállítás 1982. augusztus 25-én nyílt meg, ugyanekkor avatták fel a Csolt monostorai romkertet is. A klubtagjaink felülről nézhették meg az őskori, újkőkori, rézkori és bronzkori leleteket. Bepillantást nyerhettünk a megtelepedett népek mindennapi életébe és hiedelemvilágába. A hely kedvező földrajzi adottságai vonzották ide az őskor népeit. A hosszú ideig tartó egy helyben lakás következtében a sok hulladék, az egymásra épült, megújított házak romjai halmokat eredményeztek, ebben az értelemben a Mágori-domb mesterségesen alakult ki. Kisméretű, lesavazott padlójú házakban éltek itt az első megtelepedők. A lakóterek kis ovális nyílt

tűzhelyei a melegedést szolgálták, a sütés-főzés a házakon kívül a kemencékben folyt. Életmódjukról az általuk készített cserépedények, kő és csonteszközök vallanak. Az égetett agyagedények készítésének felfedezése a kor vívmánya volt.

A Mágori-domb ma teljesen a kultúrát és a tudományt szolgálja a történelmi örökség és az őstörténet relikviája. Érdekes volt a Csolt nemzetség monostorának története. A megye első birtokos nemzetsége a Vatatól származó Csolt nemzetség volt. A monostor görög szó, jelentése: magányos élethez való hely. A X. században a Csolt nemzetség vette birtokba a jelenlegi Békés megye nagy részét. Amikor a Vata-féle lázadást leverték, megkezdődhetett a nyugati kereszténység és a feudalizmus térhódítása. Az 1300 évek végén a monostori élet megszűnt, és ezt a területet a szomszédos Mágorhoz csatolták. A török kivonulása után összeirták az elpusztult Békés megye templomos helyeit ekkor még állt a monostor két tornya. A templom elhagyott tornyai 1786-ban dőltek le. Az idősre, de a kiállításra először jövőkre is lenyűgöző hatással volt a színes tárlatvezetés valamint a tárgyak, kincsek csakúgy, mint a rendezett őstörténelmi leletek látványa. Ez a helyszín bőséges ismeretanyagot kínál gyermekeknek és felnőtteknek egyaránt.

A látottak után tervbe vettük a szabadban a szalonnasütést, de az időjárás megint megcsúfolt minket, ezért nádfedeles pihenőhelyen fogyasztottuk el a szalonnát és a finom komlói kolbászt. Az étel elfogyasztása előtt lelkészünk rövid áhítatot tartott megköszönve Uruknek ezt a szép tartalmas napot, amivel az Idősek Klubjának tagjait meg tudtuk örvendeztetni.

Schmetterné Lóczi Ilona

V KOMLÓŠSKEJ DIAKONIE

V júli tohto roku, ako pracovníčka Strediska Evanjelickej DIAKONIE Horné Saliby, som strávil krásnych 7 dní v domove evanjelickej cirkvi v Slovenskom Komlósi. Naša diakonia spolu s evanjelicou cirkvou sa rozhodli, že spravia výmenu pracovníkov, aby sme sa naučili niečo nové a užitočné. Počas pobytu som videla veľa nového. Cítila som, že prácu s ľuďmi robí každý z Vás zo srdca a vážite si každého. Staráte sa aj o mládež, robíte všetko pre ich dobro. V tom má veľkú zásluhu pán farár Szpisák. Okrem toho, že sa staráte o telesné potreby ľudí, kladiete veľký význam aj na duchovný život obyvateľov domova a členov evanjelickej cirkvi. Aj ja som cítila to duchovno, celý ten čas bol pre mňa plný krásnych chvíľ. Posledné dva dni sme boli pri Balatone „Szélrózsza” - kde sa stretli evanjelici z celého Maďarska. Niečo také som ešte nezažila. Posledný deň s ťažkým srdcom som sa lúčila s ľuďmi, ktorých som spoznala. Bol to pre mňa veľký zážitok.

Ďakujem Vám, že som mohla byť Vaším hosťom. Nech pán Boh Vám dá ešte veľa sil pokračovať v tomto započatom diele.

Dömötörövé Alžbeta, Stredisko Evanjelickej DIAKONIE Horné Saliby Domov sociálnych služieb

SZENVEDÉLYBETEG-ELLÁTÁS TÓTKOMLÓSON 2013-TÓL

//// RÉSZLETEK A MEGVALÓSÍTHATÓSÁGI TANULMÁNYBÓL //

A szenvedélybetegek nappali ellátásának beindítását tervezte el a Tótkomlói Evangélikus Egyházközség, mint fenntartó 2001-ben, s így indult a DAOP-4.1.3/A-11 Szociális alapszolgáltatások és gyermekjóléti alapellátások infrastrukturális fejlesztése című pályázati felhíváson. A pályázat címe: „Tenni akarunk! – A Tótkomlói Evangélikus Egyházközség a szenvedélybetegekért”

Az ellátás elsődleges célcsoportjai a saját otthonukban élő, vagy hajléktalan személyek - 18. életévüket betöltött egészségi állapotuk (szenvedélybetegségük) miatt szociális és mentális támogatásra szoruló, esetlegesen önmaguk ellátására részben képes személyek,

- fekvőbeteg-gyógyintézeti kezelést nem igénylő szenvedélybetegek, akik 16. életévüket betöltötték.

Tótkomlóson a szenvedélybetegek száma a lakosságszámhoz viszonyítottan, országos viszonylatban is magas.

Az elmúlt években egyre gyakrabban kapunk jelzéseket kapcsolati rendszerünkön keresztül arról a szomorú tényről, hogy a szenvedélybetegek köre jelentősen bővül közösségünkben és közösségünkön kívül is. Felmerült annak az igénye, hogy intézményesített keretek között foglalkozunk a szenvedélybetegekkel.

Többek részéről érkezett az a jelzés, hogy nagy szükség mutatkozna a szenvedélybetegek nappali ellátására, hogy a társadalomba történő reintegrációjuk révén újra hasznos tagjai lehessenek a közösségnek.

Az előkészítés során kérdőívek kerültek kiadásra, s a kitöltött kérdőívek kiértékelése alapján elmondható, hogy a szenvedélybetegségek közül az alkoholizmus a leginkább elterjedt a településen. A reprezentatív mintavétel válaszdóái több mint egyharmada nyilatkozott úgy, hogy családjában előfordult az alkoholizmus. Majdnem minden 10. személyt kezeltek már alkoholproblémával. Az előzetes feltételezéssel szemben ugyanakkor a kábítószer fogyasztása súlyosabb problémát jelent, mint azt sejtettük. Így lett célja szolgáltatási körünk bővítésének, hogy a szenvedélybetegséggel küzdő embereknek helyben és azonnal tudjunk segíteni, minimálisra csökkentve ezzel a terápiára utazás közben jelentkező kísértéseket és költségeket. Sok személy, aki a szolgáltatásra igényt tartana, nem engedheti meg anyagilag azt, hogy naponta elutazzon azért, hogy terápiás beszélgetéseken, foglalkozásokon vegyen részt, ezért is jelent nagy problémát a településen e szolgáltatás hiánya.

Az orosházi kistérség 10 településén nem működik szenvedélybetegek nappali ellátása, helyileg legközelebb Békéscsabán van ilyen jellegű intézmény. Missziónk elérése érdekében jelen projektünkben a szenvedélybetegek nappali ellátását jelen kor követelményeinek megfelelő minőségben szeretnénk biztosítani, annak érdekében hogy ezen személyek mihamarabb visszatáljanak a társadalomba, közénk.

A projekt általános célkitűzései:

1. *Szenvedélybetegek gyógyulásának elősegítése egy új szociális alapszolgáltatás hozzáférhetővé tételével.*

2. *A szenvedélybetegek visszaintegrálása a társadalomba az egyházközség segítségével. Az általános célkitűzések megvalósulásától várt hosszú távú hatások: a szociális háló javulása, az alapszolgáltatások jobb hozzáférhetőségének és minőségének biztosítása révén.*

Az általános célok elérése érdekében közvetlen projektcélokat is megfogalmaztunk, melyek a következők:

1. *Új épület kivitelezése a Tótkomlói Evangélikus Szeretetszolgálat telephelyén, figyelemmel az alábbiakra:*

a. *Az épület akadálymentes kialakítása az esélyegyenlőség biztosítására*

b. *Megújuló energiaforrások használata a fenntartható fejlődés érdekében*

2. *Szenvedélybetegek nappali ellátó intézményének kialakítása a Tótkomlói Evangélikus Szeretetszolgálatnál*

3. *Az Egyházközség egyéb szolgáltatásainak, tevékenységeinek összekötése a szenvedélybetegek gyógyításával, gyógyulásuk érdekében*

4. *A projekt nyilvános, jogszerű és sikeres lebonyolítása*

Kiemelt feladatunk a társadalmi kirekesztés csökkentése, a szenvedélybetegekhez kapcsolódó előítéletek által felállított korlátok megszüntetése, a mobilitás és társadalmi integrációjuknak az elősegítése. A család számára változást okoz a szenvedélybeteg családtag, a függőség tényének kiderülése, felfedezése. Érzelmileg sújtja őket és anyagi nehézségekkel nézhetnek szembe azáltal, hogy ezután nagyfokú gondoskodást, felügyeletet igényelnek e személyek. A család feladata is megváltozik, életmódjukon, életvitelükön szükséges módosítaniuk akár preventív, akár jobbtét szándékú céllal.

Ennek ellenére a szenvedélybeteg személyeknek a család a legjobb környezet arra, hogy fejlődjenek. A család által nyújtott gondoskodást és védeltséget a gyógyulás érdekében azonban ki kell egészíteni terápiával, ami a mi esetünkben személyes foglalkozásokat, beszélgetéseket jelent.

Az új szolgáltatásnak helyet adó új épület közös udvarban helyezkedik el a Szeretetszolgálat többi szolgáltatását nyújtó műemlék épülettel és az Egyházközség és a Szeretetszolgálat irodáival, valamint a Napraforgó Házsal, mely kézműves foglalkozásoknak, klubeseményeknek ad helyet. Továbbá az ingatlan közvetlenül a templom tőszomszédságában áll, így az egyházi, illetve az egyházközség által szervezett közösségi rendezvények, jótékonyági események is közvetlenül bekapcsolhatóak a munkába.

Ezen épületek egy tömbben való elhelyezkedése nagyon hatékony szakmai munkát képes generálni azzal, hogy a különböző szolgáltatásokat össze lehet hangolni, össze lehet fűzni és az ellátottak elszigeteltsége (idős koruk, vagy szenvedélybetegségük következtében) csökken. Sok emberrel van lehetőségük találkozni, napjaikat nem egyedül, kirekesztetten kell tölteniük.

Mind a templom, mind a Napraforgó Ház olyan lelki feltöltődésre ad lehetőséget és szolgáltatásokat tud nyújtani, amely nem csak a szenvedélybetegségben élőknek tud alternatívát nyújtani, de az abból kigyógyulóknak is tud olyan lekötöttséget és tartást adni, amely hosszú távon képes őket megőrizni a visszaeséstől.

A Koppány János köz bejárata felőli kép.

Tapasztalataink és elképzelésünk szerint a szenvedélybeteg embertársainkon úgy tudunk leginkább segíteni, ha hozzájárulunk ahhoz, hogy visszataláljanak a társadalomba és a társadalom is visszafogadja őket. Ezt úgy lehet elérni, ha „emberként” közelítünk hozzájuk, félretéve a szokásos előítéleteket, fenntartásokat függőségükkel, állapotukkal kapcsolatban. Az emberi/társas kapcsolatok újjáélesztésével rájönnek arra, hogy ők még mindig részesei a környező világnak, nem külső szemlélői. Ezt a legnehezebb náluk elérni, kontaktusba, beszélgetésbe elegendeni velük, ugyanis legtöbbször kisebbrendűségi komplexussal, depresszióval küzdenek, úgy, hogy sokszor nem is tudnak erről.

Az emberi szó, az elfogadás a leghatékonyabb gyógyír számukra, mi ezzel szeretnénk „gyógyítani” őket.

Ennek jegyében

- lehetőséget biztosítunk a napközbeni tartózkodásra az intézmény Luther u. 1. sz. alatti telephelyén. A nappali ellátásnak helyet adó új épület a város központjában lesz megtalálható, a templom térszomszédságában, a városlakók által ismert helyen. Gyalogosan, kerékpárral, autóval is könnyen megközelíthető.
- Lehetőségük lesz társas kapcsolatokra, akár a többi ellátottal, akár a gondozókkal, terápiás segítőkkel, lelkészel.
- A szabadidős programok is azt fogják szolgálni, hogy ellátottaink ismét felfedezzék azt, hogy mivel lehet hasznosan, érdekesen eltölteni idejüket. Ezeknek a tevékenységeknek mindeközben terápiás jellegük és céljuk is van. A következő foglalkozásokat tervezzük: memória- és személyiségfejlesztő foglalkozások, társasjátékokban való részvétel, internet és számítógép-kezelés lehetőségének biztosítása, kirándulásokon való részvétel.
- Az ellátást igénybe vevők számára szükség szerint egészségügyi alapellátás megszervezését, szakellátáshoz való hozzájutását biztosítjuk. Az alapvető higiéniai szükségletek kielégítésére, zuhanyzók állnak rendelkezésre.
- Segítünk a hivatalos ügyek intézésében, a munkavégzés lehetőségének szervezésében.
- Beszélgetéseink során megpróbáljuk rávezetni őket az önálló és normális életvitelre, ehhez tanácsokat adunk, ha van rá igény, életvezetésükben segítséget nyújtunk.
- Amikor már otthonosan érzik magukat ellátottaink, szívesen bejönnek foglalkozásainkra, tapasztalataink szerint igényük lesz önszerveződő csoportok alakítására, ebben támogatni fogjuk őket. A szervezésében, működésének segítésében működünk majd közre.
- Hasznos napközbeni időtöltés a kertészkedés, amely testi és egyben lelki felfrissülést is jelent mindamelllett, hogy az épület környezete szépül, virágokkal, de akár saját kis zöldségszékkel.
- Igény szerint a napközbeni étkeztetést biztosítjuk, azaz tízórait, ebédet és uzsonnát. A szenvedélybeteg ellátottaink számára ezen a telken, de a régi épületünkben nyílik lehetőség az étel kulturált elfogyasztására, időben elkülönülten az idősek nappali ellátásában résztvevőktől.

Az új épület tervezésekor figyelembe vettük a többi épület műemléki jellegét, így az új épület stílusában illeszkedni fog a meglévő épületegyütteshez, a nagy foglalkoztató helyiségből pedig panoráma nyílik majd a templom impozáns épületére. A Szolgálat adminisztrációjával foglalkozó dolgozók irodái egy szélfogóval fognak kapcsolódni az új épülethez.

A szenvedélybeteg személyek nappali ellátásához elengedhetetlen egy nagy légtérű foglalkoztató, mellette a személyes beszélgetéseknek, interjúknak helyet biztosító 2 interjúszoba. A szociális blokkok női és férfi, valamint akadálymentes WC-t és mosdót, valamint teakonyhát foglalnak magukba, de az épületben helyet kap még egy raktár és egy kazánház is.

Az étkeztetés a szemben lévő épületben lévő étkezőben, az idősek nappali ellátásában résztvevőkkel időben megosztva, meglévő konyhából, személyenként feltárlva, meleg étellel történik. A szolgáltatást igénybe vevők részére az ételt a személyzet szolgálja fel, a használt edények leszedésével, azok mosogatóhelyiségekbe való visszazállításával együtt. Hasonló intézmények működése során szerzett tapasztalatok alapján valószínűsíthető a meleg étkeztetés igénybe vételére vonatkozó igények növekedése is.

A használati melegvíz takarékos előállításához napkollektoros rendszer kerül kiépítésre. A fűtéshez szükséges hőt egy faelgázosító kazán fogja biztosítani.

Minden embertársamat arra kérem, hogy ha kérdése van, azzal az illetékes személyhez forduljon Szpisák Attila lelkész úrhoz, a projekt vezetőjéhez vagy Lopuch Pálné Lipták Gabriella intézményvezetőhöz, a projekt szakmai vezetőjéhez, akik a legpontosabb válaszokat tudják adni az ellátással kapcsolatban.

Önámítás az, ha úgy gondoljuk: nem kell foglalkoznunk a körülöttünk élő szenvedélybetegekkel. Nagy feladat vár mindannyiunkra ebben a munkában. A jövőben lesz két új, szakképzett munkatárs, de a többi, már itt dolgozó munkavállaló a jelenlegi fizetéséért dolgozik majd a programban (lelkész, intézményvezető, gazdasági vezető, gazdasági asszisztens, pályázati asszisztens). Nagy szükségünk van mindenkire, aki támogatásával segíti munkánkat s itt nem az anyagi segítséget emelem ki.

Hiszem, hogy e feladat ellátása Isten előtt kedves; – nem kevés imádságban vittük elé: csak akkor engedje ezt a pályázatot nyerni, ha nem pusztán embertől való az ötlet, hanem mellettünk áll Ő ebben is.

Szeretnék eloszlatni minden téves információt: elsősorban Tótkomlósról várjuk az ellátottakat, nem kell attól félnie a tótkomlósi lakosoknak, hogy ideözönlönek a szenvedélybetegek a környékről.

Vannak településünkön is olyanok, akik felé fordulhatnak. Erre mondhatjuk azt, hogy nem kell külmisztóba mennünk, elég, ha szétnézünk közvetlen környezetünkben – van mit csinálnunk.

S gondoljunk arra: Jézus mit tenne? Ő biztosan az elesett, segítségre szoruló mellé állna, Ő nem ítélné (Ő nem ítél el) senkit.

Mondhatjuk-e: mi tudjuk, ki miért került ilyen helyzetbe? Szégyellje magát? Megérdemli?...

Mi lenne, ha a mi Istenünk minket ítélné így meg, hiszen tudjuk, hogy egyikünk sem feddhetetlen... Gondoljunk csak a házasságtörő asszony esetére (János evangéliuma 8,1-11): mit mond Jézus? „Aki bűntelen közületek, az vessen rá először követ.”

Javaslom, hogy próbáljuk mindannyian Jézus e szavainak fényében fogadni az új ellátásban megjelenő embertársainkat, s akkor biztos, hogy Istennek tetsző a hozzáállásunk, s emberséges - akinek e fogalom jobban tetszik.

Lopuch Pálné Lipták Gabriella

Wallaszky Pál - Pavol Valaský

Wallaszky Pál (Bagyán, 1742. jan. 29. – Jolsva, 1824. szept. 29.): irodalomtörténeti és egyháztörténeti író. Tanulmányait 1753-tól Selmecbányán, 1756-tól Rimaszombatban, 1757-67-ben Pozsonyban végezte. Közben 1761-63-ban nevelő volt. 1767-69-ben németországi egyetemeken tanult (Lipcse, Halle, Wittenberg, Berlin). Tanulmányútja során Rotarides Mihály magyar irodalomtörténeti anyagának kiegészítésén dolgozott. Hazatérése után 1769-től tótkomlósi, 1780-tól cinkotai, 1783-tól jolsvai evangélikus lelkész és gömöri esperes. Az első rendszeres magyar irodalomtörténet írója. Latin nyelvű egyházi műveket és szlovák prédikációkat is közreadott. – Fő műve: *Conspectus rei publicae literariae in Hungaria...* (Pozsoni, 1785. 2. bővített és javított kiadás Buda, 1808). – Irod. Zsilinszky Mihály: W. P. élete (Bp., 1910).

Azt gondolom, hogy komlósiaként ne csak büszkék legyünk őseinkre, hanem ismerjük is meg őket, ezért érdemes elolvasni egy kis részletet Zsilinszky írásából:

„Wallaszky Pál emlékezetének felújítása, azt hiszem az eddig előadottak alapján is eléggé indokolva van. Ha a Tentamenen és Conspektuson kívül Zsilinszky Mihály semmi egyebet nem írt volna, nevét már ez is emlékeztetéssé és dicsővé tenné a magyar irodalom és a kultúra barátai előtt.

De e vázlat nem volna teljes, nem volna hű, ha ő róla, mint protestáns evangélikus lelkészről is külön fejezetben nem emlékeznénk meg.

Mint pap, mint a nép, tanítója és vezére éppen oly lelkiismeretes, éppen oly buzgó és fáradhatatlan volt, mint aminőnek az irodalmi tevékenység mezején láttuk. Magasztos hivatásának tudata minden alkalommal határozott kifejezést nyert. Neki a legcsekélyebb papi funkció is elég jelentékeny volt arra, hogy a nép erkölcsi és vallásos érzületére maradandó hatást gyakoroljon. Hívei tisztelték, szerették, úgyis mint jeles szónokot, úgyis, mint bölcs tanácsadót, úgy is, mint saját hitvallásának és egyházának mindenkor kész védelmezőjét.

Működése oly időre esett, amikor a protestáns egyház még nyomott és üldözött helyzetben volt, amidőn tehát gyakran kellett a lelkészeknek a tudomány és igazság fegyverével övezve lépniök ki a síkra, hogy az őrizetükre és vezetésükre bízott nyájat megoltalmazhassák.

Fentebb említettük, hogy Wallaszkyt, még külföldi tanulmányainak befejezése előtt 1769-ben a békésvármegyei tótkomlósi evang. egyház választotta meg papjává. A virágzó alföldi egyház szorgalmas és vallásos népe szeretettel és tisztelettel vette körül fiatal lelkészét, aki magasztos hivatásának tudatában összes tehetségével emelni kívánta népének vallás-erkölcsi öntudatát és evangélikus egyház iránti ragaszkodását. Itt alapította

meg családi boldogságát, elvevén feleségül Palumbini Zsuzsannát 1771-ben; itt ismerkedett meg a nép erényeivel és bűneivel, valamint az egyházi kormányzás összes nehézségeivel is. Tíz évi tótkomlósi lelkészkedése alatt, az egyház virágzásnak indult és mindenki fájdalommal búcsúzott el tőle, mikor egészségi okokból 1780-ban a pestmegyei cinkotai evangélikus egyház meghívását elfogadta. A Tótkomlóson megkezdett irodalmi munkálkodását itt nagy eredménnyel folytatta. Erre két körülmény hatott össze kedvezően: először gyülekezetének rendezettsége és csekély volta; másodsor az ország fővárosának közelsége, mely lehetővé tette az ország irodalmi köreivel való érintkezését és a könyvtárak és levéltárak buvárlását. Papi teendőinek lelkiismeretes elvégzése mellett élénk figyelemmel kísérte evangélikus egyházának változatos fejlődését..

Zsilinszky Mihály, Wallaszky Pál ev. lelkész élete. Budapest, 1910. (Egyházunk nagyjai 11.)

Juraj Dolnozemský: Na počesť Pavla Valaškého

Bol si i nás!
Rázne, vážne,
nie na úkor iných
listujeme v dejinách!
Pavel Valaský,
človek, farár, vedec.
Cez teba pokolenia
spomínajú na minulosť!
Dajme úctu, vďaku
za všetko!
Čítame a sľubujeme
- ešte sme,
máme korene!
Áno, ešte žijeme
- budeme!
Hľadáme úctu,
hľadáme slová!
Nastávajú úžasné chvíle!
Ó, vy dávne časy-ciele!
Vráťte sa späť,
celé
vy vážne dejiny!
Dajte silu!
Doby sa
po svojom menili!
Sláva, sláva, sláva
slovenskému slovu!
Pavel Valaský, skrz teba
cez teba- vďaka,
večná vďaka
patrí Bohu!

V Slovenskom Komlóši, 29. augusta r. 2012

ÚJ BEKÖLTÖZÉS

„Mivel pedig atyámfiái, teljes bizalmunk van a szentélybe való bemenetelhez Jézus Krisztus vére által.”

(Zsid 10, 19)

2012. június elején az Evangélikus Szeretetszolgálat Idősek Klubjának terméből ellátottainkkal átköltöztünk a szép, új Napraforgó Házba, ahol a megszokott módon zajlott a klubélet. Erre azért volt szükség, mert a klubterem padozata felújításra került. A karbantartók, Bobor István vezetésével, szorgalmas, kitartó és precíz munkával 2 hónap alatt újjávarázsolták klubtermünket. Július 29-én a vasárnapi istentisztelet után a templomból átvonultunk a felújított terembe, ahol Szpisák Attila lelkész úr megáldotta azt, megköszönve mindenki áldozatos munkáját és Isten áldását kérte az ellátottakra, dolgozókra és a további munkánkra, életünkre. Július 30-án,

hétfőn visszaköltözhattünk és birtokba vehettük a gyönyörű, új helyiséget, ami mindenkinek nagyon tetszett. Köszönjük az Úr gondoskodó szeretetét.

Szabó Zoltánné

Túrmezei Erzsébet A Harmadik

Valamit kérnek tőled,
Megtenni nem kötelesség.
Mást mond a jog,
Mást súg az ész.
Valami mégis azt kívánja: Nézd,
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
Mert az a szeretet.

Messzire mentél.
Fáradt vagy. Léptél százat.
Valakiért még egyet kellene.
De tested, véred lázad.
Majd máskor! – nyugtat meg az ész.
És a jog józanságra int.
De egy szelíd hang azt súgja megint:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
Mert az a szeretet.

Valakin segíthetnél.
Joga nincs hozzá. Nem érdemli meg.
Tán összetörte a szíved.
Az ész is azt súgja: Minek?
De Krisztus nyomorog benne.
És a szelíd hang halkán újra kérlek;
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
Mert az a szeretet.

Ó, ha a harmadik
Egyszer első lehetne,
És diktálhatna, vonhatna, vihetne!

2012. augusztus 25-én, a szegedi evangélikus templomban Dr. Fabiny Tamás az Északi Evangélikus Egyházközség püspöke, lelkésszé avatta Dr. Agod Anett és Dr. László Virgil végzett hatodéves teológusokat. Ezt a verset ebből az alkalomból írta a nagyapa, Juraj Dolnozemszký.

Juraj Dolnozemszký:

Csak az ember halandó

Virgil és Anett, Anett és Virgil

Megmérettettek és
alkalmasnak találtattatok!
Az Úr szolgálói lettetek!
Immáron a felelősségetek
teljes tudatában!
Mától mindig csak előre!
Mindig megfontoltan,
szolgálni, tenni, cselekedni kell!
Hisz fejetekben
a tudás az igazi fegyver!

Szeretni, vezetni,
nevelni kell.
A tökélyre törekvés érzetében,
az alázat teljes tudatában,
megtanítani bűnbocsánatért esedezni,
az esendő embert.

Lelki szemekkel pedig
látni, érezni, benne bízni
és tisztelni kell az Istent.
Mindenható,
mindent tudó a mindent látó
az örökkévaló,
megújulni tudó örök Urat.

Igen csak az ember halandó!
Hiten, szereteten keresztül
az Isten örökké való, állandó!
Az ige szent, maradandó.

Tótkomlós, 2012. június 14.

ALLANDÓ GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

Istentiszteletek:

- Vasárnap - 8.30: Tótkomlós, szlovák nyelvű
- 10.00: Tótkomlós, magyar nyelvű
- 13.30: Szeretetotthon
- 15.00: Mezőhegyes

Áhítatok: Szerda - 8.30: Szeretetotthon
- 11.00: Idősek Klubja

Minden hónap első vasárnapján úroacsoravétel lehetősége!

Bibliaórák:

- Kedd - 15.00 Nőegylet, kéthetente
Szerda - 15.00: Idősek Klubja dolgozók bibliaórája
- 16.30: Óvodai dolgozók bibliaórája
Csütörtök - 17.00: Mezőhegyes
Péntek - 17.00: Tótkomlós
Szombat - 18.00: Nagy Ifi

TOVÁBBI GYÜLEKEZETI PROGRAMJAINK

- Szeptember 02. 10.00 h Tanévnyitó istentisztelet
Szeptember 04. 15.00 h Nőegylet
Szeptember 07. 10.00 h Baba-mama kör
Szeptember 15. II. Keresztyén Nap
Szeptember 16. 10.00 h Diakóniai dolgozók iktatása, áldása I.
Szeptember 18. 15.00 h Nőegylet
Szeptember 21. 10.00 h Baba-mama kör
Szeptember 23. 10.00 h Diakóniai dolgozók iktatása, áldása II.
Szeptember 25. 10.00 h Ünnepi istentisztelet, Diakónia napja - Budapest, Deák tér
Szeptember 28. 16.30 h Őszi családi nap az Evangelikus Óvodában
Október 1. 10.00 h Idősek napja az Idősek Klubjában
14.00 h Idősek napja a Szeretetotthonban
Október 01. 17.00 h Ökumenikus biblia óra, Római Katolikus Templom, Unyi Anikó, evangélikus lelkész
Október 02. 15.00 h Nőegylet
Október 05. 10.00 h Baba-mama kör
Október 06. 10.00 h Megemlékezés az Aradi vértanúkra, az Új-temetőben, Horváth Sámuel síremlékénél
Október 13. Országos evangélicizáció - Budapest, Deák tér
Október 12-14. 72 óra kompromisszum nélkül, önkéntes ifjúsági program
Október 14. 16.00 h Családi kör
Október 16. 15.00 h Nőegylet
Október 19. 10.00 h Baba-mama kör
Október 27. 8.00 h Mesterségek Háza, Disznótor
Október 28. 10.00 h Családi és ifjúsági istentisztelet
15.00 h A Napraforgó Ház 1.éves évfordulója, szeretevendégség
Október 30. 15.00 h Nőegylet
Október 31. 10.00 Reformáció ünnepi istentisztelet, Evangelikus templom

FELHÍVÁS ADOMÁNYGYŰJTÉSRE

Ebben az évben sokat pályáztunk, az Úr Isten sok kérésünket meghallgatta. Többek közt egy olyan pályázatunk is eredményes volt, ahol mondhatni végre nekifoghatunk a templom felújítás hosszú folyamatának. Most először egy kis részlettel kell megelégednünk igaz, de talán így elindulhat a felújítási folyamat. Tehát, egy olyan pályázaton nyertünk néhány száz ezer Ft-ot, mely a műemlék gyertyatartók felújítását eredményezheti. Az eredeti tervek alapján a pályázati összeg finanszírozta volna a felújítás 80% -át, azonban mivel műemlékről van szó, így sokkal bonyolultabb minden. Elindult a restaurálási folyamat, és mindjárt több kérdést fogalmazott meg a szak-restaurátor. Röviden a lényege az volt, hogy vagy az eredeti változat szerint szeretnénk felújítani ezeket a tárgyakat, tehát a fa sérüléseit is kijavíttassuk, az aranyozást is eredetiben szeretnénk, vagy csak festessük le, valamilyen modern festékkel, ami által az eredeti hasonlójává válhat. A presbitérium hosszas mérlegelés után úgy döntött, hogy az eredeti állapotban szeretnénk felújítani ezeket a gyertyatartókat. Hiszen ha őseink számára akkor így volt fontos és ők ezt megtették, akkor talán mi is tartozunk annyival, hogy felelősen gondolkodjunk.

Ez azonban azt jelenti, hogy a finanszírozási százalék azonnal 40%-ra esett, és nekünk kell kiegészíteni a felújítási összeget. Erre a presbitérium úgy döntött, hogy fejjenkét 10e Ft-al hozzájárul a felújításhoz, és kéri az egyház népét, hogy céladományaikkal szintén támogassák azt, hogy az oltár gyertyatartói eredeti állapotukban szolgálhassanak.

Ezen keresztül is látszik, hogy a templom felújításánál előre csak becsülni lehet mindent, és közben derül ki a valóság. Ezért lesz ez a feladat rendkívül nehéz, de Istenben bízva ő erőt ad nekünk ehhez is.

Szpisák Attila

Adományok a gyülekezeti újságra:

Isten előtt ismert testvérinktől.....	5.000,- Ft
Miscecska Pálné.....	5.000,- Ft
Isten előtt ismert testvérinktől.....	5.000,- Ft
Isten előtt ismert testvérinktől.....	2.000,- Ft
Isten előtt ismert testvérinktől.....	3.000,- Ft
Isten előtt ismert testvérinktől.....	5.000,- Ft

*Az Úr Isten szereti a jókedvű adakozókat!
Köszönjük adományait, és szeretettel várjuk további támogatásait!*

Kiadja: a Tótkomlói Evangelikus Egyházközség
Felelős kiadó: Szpisák Attila, evangélikus lelkész

Főszerkesztő: Schnetterné Lóczi Ilona

Szerkesztőség tagjai: Sovány Zoltán,
Rusznákné Nyiregyházi Kinga

Lektor: Boborné Tuska Erzsébet

Címünk: 5940 Tótkomlós, Luther u. 1.

Telefon/fax: 68/460-820

Web: totkomlos.lutheran.hu

E-mail: totkomlos@lutheran.hu

Számlaszám: 53300074-17000019

Nyomtatás: Yes-Press 2001 Bt. Tótkomlós